

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 20.децембра 2010. године

Отварам претрес у предмету овога суда против оптужених Топлице Миладиновића и др. због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 4/10.

Да констатујемо да је приступио:

Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,

Затим оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас јавите се подизањем руке.

Миладиновић Топлица, ту сте.

Поповић Срећко, Кастратовић Славиша ту сте.

Богићевић Бобан, Цветковић Звонимир, Брновић Радослав, Корићанин Видоје, Корићанин Вељко и Сокић Абдулах.

Браниоци Горан Петронијевић, Борислав Борковић, Радивојевић Миленко, Крсто Бобот, Драгослав Огњановић, Мршовић Милош, Вучић Шћепановић, Перовић Небојша и Дејан Крстић. Ту сте.

Затим пуномоћници Наташа Кандић и Славица Јовановић и Мустафа Радоњићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вам се представимо.

Ја сам Снежана Николић Гаротић, председник већа.

Чланови већа су судије Растко Поповић и Винка Бераха Никићевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо све ово унети у записник. Јесте унели председник већа отвара заседање и све ово. Да ли има примедби на састав већа? Добро.

Узимају се лични подаци за оптужене

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас сада оптужени да изађете да бисмо видели ваше личне податке, мада претпостављам да су они исти као и до сада.

Опт. Миладиновић Топлица

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изаћи ћете овде за ову говорницу.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Рећи ћете ми ваше личне податке.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Миладиновић Топлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте у полицији је ли тако 12.03. и код истражног судије?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћу Вас сада да ли има неких измена у тим личним подацима?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Лични подаци су исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти је ли тако. Гледам овде Средња војна школа је ли тако копнене војске у Сарајеву и Задру?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никакву имовину?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издржавате се од пензије?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми рећи колика су вам примања?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Примања су ми око 40.000,00 динара, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Можете да се вратите.

Значи Миладиновић Топлица са подацима као 12.03. стим што додаје да се издржава од пензије у износу од 40.000,00 динара.

Опт. Срећко Поповић

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ваши лични подаци су претпостављам исти?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте завршили средњу економску школу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И хоћете да ми кажете везано за ваше, каже пријављено пребивалиште у Крагујевцу, и задње пријављено боравиште у Броду бб, Општина Црна Трава, где живите?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Црна Трава, Брод, је чиста лаж, то је пријављивање привремено било јер ми је тазбина отуд, када сам избегао из Пећи 1999. године, ја сам отишао у тазбину, у Главшино село, и тако да је то чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где живите?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер сам привремено пријавио, рекао сам шураку пријави нас, види да, пријави нас привремено и он је заборавио да нас одјави. Тако да сам ја иначе цело време сам ја Љубијска 20/5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Љубијска 20/5, Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово Крагујевац, Колонија Радослава Бурића бб?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па то је, Радослава Бурића, то је пећка, Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је Пећ.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: 6/11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Завршио средњу економску школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате пријављено пребивалиште или боравиште ту што сте рекли?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Пребивалиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Пребивалиште, тренутно живим у Крагујевцу са породицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

А има пријављено пребивалиште, боравиште и фактички живи са породицом у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Љубијска 20/5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубијска?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да видим од чега се Ви издржавате?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Од минималца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте запослени негде, јесте радили?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Био сам у Пећкој пивари запослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сад овде у Крагујевцу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нигде, живим само оно што зарадим преко лета, значи хонорарно ако сам успео нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од хонорарног рада. Добро.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А то је знате и сами.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Издржава се од хонорарног рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену само да видим још нешто. Ви сте рекли да вам је жена болесна?
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да вам је жена болесна?
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Болесна, хвала богу није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро.
ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам само болестан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Можете да се вратите.

Опт. Кастратовић Славиша

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, су као у полицији, код истражног судије је ли тако?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви да ми кажете везано за ове податке о осуђиваности какве сте, јесте издржали те казне, какве сте казне имали?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Нисам то су условне казне биле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Условне осуде су биле један и други пут?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате можда став 33 став који и 23 став који?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам, то је ометање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, знам које је дело, него питам који став је био?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један и други пут су биле условне осуде?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате колике, не?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Шест месеци на годину ја мислим тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба пута.
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мислим, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Бранилац каже четири на једну, добро. Шта сте Ви завршили од школе?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Гимназију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада кажите ми од чега се Ви сада издржавате?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па поврени рад и минималац, хонорарно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви живите? Пријављено боравиште у?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адранима?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Адрани 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Краљево је ли тако?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код станодавца Ћилафића?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ћулафић Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћулафић Александра?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е хвала.

Са подацима као код истражног судије и у полицији, стим што додаје да је осуђиван због кривичних дела, али су му сваки пут изречене условне осуде четири месеца на једну годину и завршио је гимназију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете да се вратите.

Издржава се од хонорарног рада.

Опт. Богићевић Бобан

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ви сте давали личне податке у полицији такође 12.03. да ли има неких измена?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. 1997. каже осуђиван, је ли тако?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте издржали казну?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, је ли била затворска казна или условна осуда?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Била је затворска казна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворска казна,

Осуђиван, казну није издржао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега се Ви сада издржавате и где радите?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па био сам пријављен у фирми «Уно грил», сада већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Фирма «Уно грил» тако рећи, сада већ не знам, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радили сте је ли тако?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате имовину?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видим само, овде сте, у чему је проблем са Вашом адресом, имамо пријављено боравиште у Београду, па пребивалиште у Београду на различитим адресама, где живите?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: У Булевару Зорана Ћинђића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте и пријављени и ту фактички живите?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да. Не живим ту, не, не, ту сам само пријављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па сада тренутно нигде, живео сам једно време у Сињској, мислим ту сам био привремено пар месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим где Вам живи породица

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Породица живи на Новом Београду у Јурија Гагарина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да то унесемо, морамо да знамо Вашу адресу знате.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па сад тренутно ја ту адресу немам јер тај стан је отказан где сам становао у Ситничкој, а пријављен сам код другара на тој адреси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша породица живи на Новом Београду у Јурија Гагарина?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да. Ја не живим са породицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не живите са породицом.

Само је пријављен на Новом Београду у ул. Булевар Зорана Ћинђића 103.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

Али фактички је живео у ул. Ситничка овде пише.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да. Да ли 13. или 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Али му је тај стан сада отказан, стим што његова породица живи у Јурија Гагарина, али он са породицом не живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда која би, која је онда Ваша адреса?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па шта знам нека буде Краљево, пошто тамо живе моји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши родитељи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви са њима живите?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па нисам живео, кажем вам живео сам приватно ту у Београду и радио, а нисам био пријављен на тој адреси него сам био пријављен на тој Булевар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваши, Краљево?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: На адреси ето у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљево, дајте ми улицу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Петра Лековића бб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Иначе намерава да живи са родитељима у Краљеву у ул. Петра Лековића бб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Радоје је ли тако, Богићевић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богићевић Радоје, добро. Хвала Вам, можете да се вратите.

Опт. Цветковић Звонимир

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Реците ми Ваши подаци су као ови које сте давали у полицији и код истражног судије?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Нису, није добро ту нешто у полицији, адреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми која је адреса?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ја се налазим, ја од првог дана у Ћуприји, ја сам био у Београду пријављен само када сам био излазио на комисију за пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе живите?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Живим у Ћуприји, Видовданска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милице Ценић?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Видовданска бр.14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Видовданска 14.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Сва документација ми се води на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо и фактички живите, имате пријављено пребивалиште, боравиште?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Пребивалиште. Само боравим моментално, ја и супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: 10 година, прво смо једну годину смо били у Црну Гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да упишемо ту адресу, значи Ћуприја, како сте рекли?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Видовданска бр. 14 код Каљевић Ђорђа пријављени и ја и супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам то је било то што сам хтела да Вас питам. Можете да се вратите. Је ли има још неке грешке што кажете?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Нема ништа, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само адреса, добро.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Друго све остаје како сам рекао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Видовданска 14, уписали смо ту адресу другу.

Опт. Брновић Радослав

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Општина Краљево је ли тако, то је Ваша адреса, Кованлук?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Да. Кованлук, Кованлучка 113.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли код Вас има неких измена у личним подацима?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Брновић Радослав са подацима као код истражног судије и у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите Ви, је ли радите, од чега се издржавате?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Пензионер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате неку имовину?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Имам 50 квадрата спратне куће у насељу Кованлук, доњи спрат је брата, а горњи спрат где живимо нас седам чланова, друго ништа немам ни покретно ни непокретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Власник половине куће површине 50 квадрата у Кованлуку, општина Краљево.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Да, Кованлучка 113.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А издржавате се од?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Од пензије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У износу од?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Па ту по међу 40.000,00 и 50.000,00 динара, али сви чланови се издржавамо од те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Издржава се као и породица од пензије у износу од 40.000,00 до 50.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете да се вратите.

Опт. Видоје Корићанин

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли има неких измена у Вашим личним подацима у односу на овај 12. март?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као пред полицијом и истражним судијом од 12.03. и у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, можете да се вратите. Корићанин Вељко.

Опт. Корићанин Вељко

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли има неке измене у Вашим личним подацима?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ове податке у списима?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви радите, од чега се издржавате?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Радио сам у пивару, сада на бироу сам, минималац. И хонорарно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада сте пријављени као незапослени је ли тако?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да, да. А водимо се као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од хонорарних послова?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је била осуда нека условна осуда или како?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Било условно, али се после три месеца издржавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам, можете и Ви да се вратите.

Опт. Сокић Абдулах

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли има неке измене у Вашим личним подацима?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Има једино у вези адресе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, која је Ваша адреса?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам стално пријављен у Нови Сад, Адијева 38.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле

Пријављен на адреси Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам уопште разумела улицу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: 1992. сам пријављен тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела улицу како сте рекли?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица како се зове?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Адијева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адијева, број?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: 38.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте пријављени?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пријављен сам код Урбан Стеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Тамо сам радио код њега 10-так година, то је за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо можете да примате позиве?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо би могли да примате позиве и то?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, позиве боље да примам у Грачац број 9, то је Врњачка Бања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па то је ово што имамо у списима Грачац 9, општина Врњачка Бања, шта је то?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Сад сам моментално тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Грачац, то је насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам да ли Ви тамо живите у кући, стану сопственом или код некога?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У кући код пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код пријатеља, како се зове?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Слива Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Слива Драган, код пријатеља у Грачац бр.9, општина Врњачка Бања, живи тренутно и тамо би могао да прима позиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неких измена да ли има у Вашим подацима?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, је ли решен проблем гардеробе?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је проблем гардеробе решен ваше?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није. Добро, разговараћемо онда после о томе или на крају данашњег дана на који начин ћемо то да решимо. Вратите се молим Вас.

Председник већа упознаје оптужене са правима у смислу члана 4 став 2 тачка 2, 89 и 318 ЗКП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени молим вас, ви овде сада се води поступак против Вас због кривичног дела по оптужници Тужиоца за ратне злочине. Оптужницу ћете чути, имате право да се браните уз помоћ бранилаца које сте неки изабрали, некима од вас је и суд поставио браниоца, пажљиво слушајте шта се дешава овде у судници. Имате право да изнесете одбрану овде у судници. Пажљиво слушајте шта се дешава овде у судници, имате право да изнесете одбрану, имате право и да ћутите, све што будете рекли може да се искористи у поступку против вас, имате право да учествујете у поступку на најактивнији могући начин, да постављате питања, да предлагете доказе, да стављате примедбе,

искористите своја права и пажљиво пратите шта се овде дешава. Сада ћемо почети поступак на тај начин што ће тужилац да прочита оптужницу.

Да ли сте Ви пре ове фазе господине Цветковићу нешто хтели да кажете или можемо да чујемо оптужницу?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Поштована судија може ли мало јаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро појачаћемо. Могу и да приближим микрофон. Дакле упознала сам вас сада, ја знам да ви имате проблема са слухом, ја сам вас упознала са правима у поступку, да пратите пажљиво ток претреса, да се браните овде уз помоћ бранилаца, да активно учествујете, предлагете доказе, стављате примедбе, постављате питања. Сада почињемо претрес на тај начин што тужилац чита оптужницу.

Главни претрес започиње читањем оптужнице. Заменик тужиоца за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Станковић хоћемо ли да читамо целу оптужницу? Да, одбрана ништа не говори. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

Поштовани суде и веће, на основу чл. 46. ст.2. тач.3., 265. ст.1. и 266. Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из чл.3. и 4. ст.2. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, оптужујем

1. МИЛАДИНОВИЋ ТОПЛИЦУ
2. ПОПОВИЋ СРЕЋКА,
3. КАСТРАТОВИЋ СЛАВИШУ,
4. БОГИЋЕВИЋ БОБАНА,
5. ЦВЕТКОВИЋ ЗВОНИМИРА,
6. БРНОВИЋ РАДОСЛАВА,
7. КОРИЋАНИН ВИДОЈА,
8. КОРИЋАНИН ВЕЉКА и
9. СОКИЋ АБДУЛАХА,

ШТО СУ:

за време оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије - Војске Југославије, и полицијских снага Републике Србије, са једне стране и Коалиције НАТО снага и припадника наоружане војне организације «Ослободилачка војска Косова» («ОВК» или «УЧК»), са друге стране,

који се одвијао у времену од 23.марта 1999.године до 20.јуна 1999.године, у граду Пећи и у селима на подручјима општине Пећ, Аутономне покрајине Косова и Метохије;

Миладиновић Топлица, командант 177. Војно теријаторијалног одреда Пећ, покојни **Минић Небијша**, командир првог вода 177. Војно територијалног одреда, зв. „Шакали“, припадници те јединице, **окривљени: Поповић Срећко, Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша, Цветковић Звонимир, Богићевић Бобан** са осумњиченим **Момић Ранком, Вуковић Предрагом, Обрадовић Зораном, Николић Милојком, Мишић Синишом, Дунђер Синишом**, према којима је кривични поступак раздвојен, те заједно са осталим за сада НН припадницима „Шакала” и припадницима територијалне одбране међу којима **окр. Корићанин Вељко**, осум. Јашовић Зоран и Јашовић Видоје, према којима је кривични поступак раздвојен, и припадницима резервног или активног састава полиције, међу којима **окр.Корићанин Видоје и окр. Брновић Радослав**, који су се добровољно придружили јединици „Шакали“,

стављајући се на страну српске оружане стране у сукобу, у циљу који се састојао у протеривању албанског становништва са овог подручја и успостављању потпуне контроле над целом територијом Косова и Метохије и стварању етнички чистог подручја,

а супротно одредби из члана члана 3. став 1. тачка 1.а. и д., члана 33. Четврте конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12.08.1949. године, члана 51, 75, 76, и 77 Допунског протокола о заштити жртава међународних оружаных сукоба, уз Женевске конвенције од 12.августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаных сукоба (Протокол I), ратификован од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године

према лицима која непосредно нису учествовала у непријатељствима, цивилном становништу албанске националности, нису поступали у свакој прилици човечно и без икакве дискриминације засноване на националном пореклу и убеђењу, већ су наређивали и извршавали оружани напад на целокупно цивилно становништво села Ћушка, и при том:

- вршили појединачна и групна убиства,
- примењивали мере застрашивања и терора уништавајући паљењем куће, пратеће објекте и моторна возила,

-присвајали имовину цивила у великим размерама одузимајући од њих новац, накит, драгоцености, моторна возила, што све није оправдано војним потребама,

-извршили расељавање преживелог цивилног становништва из села са циљем да се оно пресели у Републику Албанију,

па су тако:

I. окривљени Миладиновић Топлица, заједно са сада покојним Минић Небојшом

13. маја 1999. године у Пећи, у команди ВЈ, **Миладиновић Топлица**, у својству команданта резервног састава 177. Војнотериторијалног одреда издао наредбу пок. Минић Небојши, непосредном командир вода 177. бригаде Војске Југославије, тзв. јединица „Шакали“, да се у селима у непосредној околини Пећи, у селу Ћушка, Павлан и Захач, на дан 14. маја 1999. године, изврши претрес породичних кућа у циљу наводног проналаска и ликвидације наоружаних припадника ОВК и одузимања оружја, а да није имао сазнања да се у тим селима налазе припадници ОВК, јер је пре тога по његовом наређењу ова јединица у више наврата вршила претрес села у истом циљу, када је констатовано да нема оружја ни припадника ОВК,

а знајући да је почев од краја марта 1999. године, ова јединица, све његове до тада издате наредбе увек извршавала на начин да су њени припадници тешко кршили одредбе Међународног права, предузимајући оружане акције према цивилном становништву, вршећи појединачна или масовна убиства цивила, пљачке и отимачине, са чиме је био упознат, јер је у свим акцијама одржавао радио везу и био у непосредном контакту са командиром јединице, покојним Минић Небојшом, и појединим припадницима „Шакала“, који су на терену извршавали његове задатке, и јер је на такво понашање припадника ове јединице више пута упозораван од стране начелника ОУП-а Пећ, пре него што ће издати конкретну наредбу,

због чега је био свестан чињенице да таква наредба може имати за последицу, да пок. Минић Небојша, са својом јединицом, изврши оружани напад на цивилно становништво села, које није било наоружано и није учествовало у непријатељствима, те да у том нападу могу бити извршена појединачна и групна убиства цивила, прекомерна разарања села, одузимање имовине од албанских цивила, те да из тих села може бити протерано целокупно цивилно становништво,

па је издавањем конкретне наредбе на такве последице пристао,

а спроводећи примљену наредбу, пок. Минић Небојша, у јутарњим сатима, на дан 14.маја 1999. године, наредио припадницима своје јединице да из Пећи крену пут села Ћушка, и изведу оружани напад на становнике села Ћушка,

те су,

II. окривљени: Поповић Срећко, Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша, Цветковић Звонимир, Богићевић Бобан, Корићанин Видоје, Корићанин Вељко,

заједно са осумњиченима Момић Ранком, Вуковић Предрагом, Обрадовић Зораном, Николић Милојком, Мишић Синишом, Дунђер Синишом, Јашовић Зораном и Јашовић Видојем, заједно са НН Булатовићем и осталим НН припадницима “Шакала”, Територијалне одбране и полиције,

А)

извршавајући примљену наредбу као припадници јединице „Шакали“ војним бојама и гарежом из ауспуха нашарали лица да их неко не би препознао,

и сви заједно дошли до села Ћушка, где су их сачекали припадници полиције и ТО, који су били мештани села или из околине и који су познавали распоред кућа у селу, међу којима су били припадници Територијалне одбране **окривљени Корићанин Вељко**, и осумњичени Јашовић Зоран и Јашовић Видоје и припадник резервног састава полиције Полицијске станице Клинчина, **окр. Корићанин Видоје**

па је Минић Небојша, организујући напад, поделио јединицу на четири групе и одредио сталне припаднике своје јединице, **окр. Поповић Срећка**, те осум. Момић Ранка, осм. Николић Милојка и себе, да буду вође групе,

потом издао наредбу да се тим групама прикључе припадници Територијалне одбране, мештани који су их сачекали и сви развију у стрелце и са различитих страна, из више праваца крену у претрес села и кућа у селу, да све цивиле које затекну у кућама приморају да се окупе у центру села на једном месту, код гробља, у део села Хасан Бећ, а њихове породичне куће и пратеће објекте запале,

па су сви припадници јединице „Шакала“ заједно са припадницима полиције и Територијалне одбране, наоружани аутоматским пушкама, распоређени у четири групе, развили се у стрелце и сви заједно и истовремено, из више праваца, пуцајући из својих оружја, претресали породичне куће, сво становништво истерали из кућа, пуцајући из свог наоружања приморавали га да се окупи у центру села, вршили одузимање имовине, отимачину, тако што су из кућа узимали вредније ствари а од становништва отимали драгоцености, новац и моторна возила, те подметањем пожара уништавали имовину цивилног становништва, палећи породичне куће, економске објекте и моторна возила,

делујући заједно и истовремено, желећи дело као своје, те поступајући свесно и вољно у извршењу примљене наредбе, при чему су вршили појединачна убиства цивила и то :

1.Окривљени Сокић Абдулах на почетку акције, у моменту када је са својом гупом кренуо у претрес кућа, лишио живота два цивила мушкарца који су се налазили на улици и кретали према њима, пуцајући из аутоматске пушке, а чији идентитет за сада није утврђен;

2.Окривљени Поповић Срећко, окривљени Богићевић Бобан, заједно са осумиченим Обрадовић Зораном, НН Булатовићем и другим НН припадницима групе групе коју је водио Поповић,

пролазећи поред дела села у којем живи породица Гаши и породица Ибиша Кељмендија, **окривљени Поповић Срећко** свим укућанима наредио да изађу из својих кућа и скупе се у двориште куће Брахима Гашија, а припадницима своје групе да их опколе и држе на нишану, потом и да им одузму лична документа, новац и златан накит,

па су **окривљени Богићевић Бобан** и осм. Обрадовић Зоран, заједно са за сада неидентификованим припадницима „Шакала“ Територијалне одбране и полиције, извршавајући примљену наредбу, истерали све укућане из својих кућа и натерали да уђу у двориште Брахима Гашија, опколили их, пуцањем из аутоматског оружја у ваздух или испред ногу окупљених, натерали их да им предају новац, златан накит, и пазећи да неко не пружи отпор или не побегне;

за време док су сви окупљени још били у дворишту, **окривљени Поповић Срећко,**

наредио придницима своје групе да издвоје и лише живота прво **Рама Расима**, а потом **Шаљу Мухамета**, и на крају **Гаши Брахи́ма**, говорећи: „можете им радити шта хоћете, можете их убити, да их запалите, да сечете, шта год хоћете учините са овим људима“, што су осумњичени **Обрадовић Зоран** и **НН Булатовић** учинили, тако што су прво одвели **Расима Раму**, а потом и **Шаљу Мухамета** у двориште куће **Расима Раме** где их је **НН Булатовић** лишио живота рафално испалјујући из пушкомитраљеза пројектиле у њихова тела, а након пар минута на исти начин лишио живота **Гаши Брахи́ма** у дворишту куће **Гаши Рама**,

те су, **окривљени Поповић Срећко** и припадници његове групе, окупљеном становништву, групи од око сто цивила, наредили, претећи да ће их убити и пуцајући изнад њихових глава и испред њихових ногу, да напусте куће и крену пут Албаније, па су сви цивили окупљени у дворишту напустили село, а затим све куће у том делу села запалили подметањем пожара

3. Припадници групе, коју је предводио окривљени Поповић Срећко, међу којима су били **окривљени Богићевић Бобан** и **осм.Обрадовић Зоран** и **НН Булатовић** и припадници групе, коју је предводио **пок. Минић Небојша**, међу којима су били и **окривљени Сокић Абдулах**, **окривљени Кастратовић Славиша**, и **осум.Мишић Сениша**,

током даљег напредовања, сви заједно дошли до засеока, где су се налазиле породичне куће **Чеку**, и по наређењу **пок. Минић Небојше**, укућане претњом оружја, натерали да се окупе у двориште **Чеку Кадрија**, постројили поред зида куће и у њих држали упрене цеви аутоматских пушака, те од њих одузели новац, драгоцености и лична документа, која је **окр.Поповић Срећко** поцепао и бацио;

а затим **окр. Поповић Срећко** приморао **Чекуа Кадрију** да уђе у кућу, где га је лишио живота, испалјујући краћи рафал у виталне делове његовог тела, од којих га је шест пројектила погодила у тело, наневши му повреде од којих је оштећени приминуо,

те **пок. Минић** и **осум. Мишић**, оружјем приморали **Чекуа Хасана**, оца **Агима Чекуа**, пошто су га претходно тукли, да уђе у амбар, који се налазио поред породичне куће, где му је **пок.Минић**, ловачким ножем-полукамом пререзао гркљан, и док је оштећени још давао знаке живота, осумњичени **Мишић Сениша** из своје аутоматске пушке, испалио два пројектила - један у главу а други у груди оштећеног, услед чега је овај

задобио повреде због којих је преминуо на лицу места у амбару, а потом амбар запалили,

а окупљеном становништву, групи од око педесет цивила, наредили да напусте куће и крену пут Албаније, па су ови цивили напустили село, а затим све куће у том делу села запалили подметањем пожара.

А за то време **4. осумњичени Момић Ранко**, као вођа треће групе, и припадници његове групе, међу њима и осумњичени Вуковић Предраг, заједно са осумњиченим Николић Милојком, и припадницима његове групе, извршили оружани напад на становништво у другим деловима села Ћушка, у насељу где се налази кућа Халита Гашија, испаљујући пројектиле из својих оружја, избацивали укућане и породице из њихових породичних кућа, куће претходно претресали, претњом да ће их убити чланове две породице Гаши из тог дела Ћушке натерали да уђе у двориште Халитове куће, где су од окупљених отимали вредније ствари и одузимали готов новац, златан накит, сатове и друге драгоцености;

-након чега су НН припадници „Шакала“ натерали прво **Хаки Гашија**, а потом и **Селима Гашија**, да уђу у кућу Халит Гашија, и ту их лишили живота пуцајући у њихова тела из аутоматске пушке, потом непрекидно пуцајући рафалном паљбом приморали становништво из овог дела села да крене према центру села, те све куће у том делу села запалили подметањем пожара.

Б)

Окривљени Поповић Срећко, Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша, Цветковић Звонимир, Богићевић Бобан, Корићанин Видоје, Корићанин Вељко,

заједно са осумњиченима Момић Ранком, Вуковић Предрагом, Обрадовић Зораном, Николић Милојком, Мишић Сенишом, Јашовић Зораном и Јашовић Видојем и Дунђер Сенишом, те заједно са НН Булатовићем и осталим НН припадницима “Шакала”, Територијалне одбране и полиције

када су у центру села били сатерани сви преостали цивили у селу, њих око 300, и то један део у двориште Ајета Гашија а други део у двориште Хакија Гашија и Саљија Гашија и када је пок. Минић наредио припадницима јединице којом је комадовао да се изврши тријаж окупљеног становништва, тако да се жена и деце и старци раздвоје од

мушкараца, који су по Минићевој оцени били војно способни, извршавајући наредбу, заједно и истовремено извршили тријаж, издвојене мушкарце скупили на једно место на тргу код гробља, док су жене, децу и старце натерали да уђу у двориште Ајета Гашија и у двориште кућа Хакија Гашија и Саљија Гашија, а потом комплетно становништво опколили, држали на нишану да би спречили да неко из масе не побегне или не пружи отпор,

након чега је окривљени **Поповић Срећко**, враћајући се по претресу кућа ка тргу, у кући Ајета Гашија пуцајући из аутоматске пушке лишио живота **Суљ Гашија, Гаши Скендера и Мухарема Гашија,**

осум. Обрадовић Зоран, заједно са још двојицом НН припадника јединце „Шакали“, од оштећеног Чауш Љушија одузео 100.000 немачких марака, и „спортски аутомобил „Тојота супер“, који је пронашао у дворишту Чауша Љушија, а потом, претећи да ће га убити из аутоматске пушке, натерао Чауша пође са њим до возила и да стартује мотор, возило одузео од њега, све како би поштедео живот његовом сину Аријану, и возило дотерао до центра села, где је пок.Минић из своје аутоматске пушке испаливао пројектиле у то возило и уништио га;

а за то време за сада НН припадник јединице „Шакали“ оружјем натерао **Гаши Ибиша** да уђе у двориште куће Саљија Реце, која је већ горела у пожару, и пуцањем из АП, лишио га живота код улаза у сутерен куће,

-након чега су жене, децу и старце опколили и држали нишану, како не би побегли, а од жена одузимали новац и златан накит,

-по наредби Минић Небојше, држећи их, сви заједно, на нишану и претећи како ће их побити ако не напусте село, приморали децу и старије мушкарце да доведу тракторе са приколицама, након чега су окупљено становништво, у укупном броју од око 250 цивила, приморали да се попне на тракторске приколице и тако у 12 трактора са приколицама напусте село, а за време док је у колони издвојено становништво, углавном жене, деца и старци, у тракторским приколицама под претњом оружја напуштали село,

-три НН припадника јединице „Шакали“ лишили живота **Чауш Љушија**, тако што су га натерали да уђе у нужник, који се налази на улици у близини куће Ајета Гашија, те пуцали у њега из свог аутоматског оружја,

а на улици у селу на око 30 метара од гробља-трга села, пуцајући из аутоматске пушке лишили живота **Беришу Авдија**

В)

Окривљени: Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Корићанин Вељко, Корићанин Видоје и Сокић Абдулах заједно са осумњиченим Вуковић Предрагом, Дунђер Сенишом, и НН припадницима јединице „Шакали“,

поступајући по Минићевом наређењу, опколили издвојену групу од 32 војноспособних мушкараца, држали их на нишану са оружјем у рукама и пазили да неко од њих не побегне или не пружи отпор, док су пљачкани, а потом њих 29 лишени живота,

свесни да на овај начин пружају додатно самопоуздање непосредним извршиоцима пљачке и убистава и спремни да помогну егзекуцији ако затреба, на који начин су сви узели учешће у одузимању имовине и извршењу убистава.

Г)

окр. Поповић Срећко
заједно са осум. Момић Ранком

поступајућајући по том наређењу, затражили од мушкараца, који су издвојени, да предају лична документа, новац, златан накит и све драгоцености које поседују, што су ови и учинили и те предмете одложили на тло испред себе,

-те приморали Љуши Ерзена, да све драгоцености и новац у укупном износу од око 20.000 немачких марака покупи са земље, спакује у две торбе величине ђачког ранца и преда им,

-по предаји кључева од моторних возила, претњом да ће их убити, натерали власнике истих да возила доведу и предају, па су тако од Дема Кељмендија одузели путничко возило марке „Пежо-караван“; од Скендера Кељмендија камион марке „Мерцедес 124“, црвене боје, носивости 10 тона, који им је овај предао, како би откупио живот свога сина Ердомана, а од НН оштећеног цивила један камион;

Д)

окр. Поповић Срећко, окр. Звонимир Цветковић, заједно са осум. Момић Ранком, Вуковић Предрагом, Николић Милојком, Мишић Сенишом, Обрадовић Зораном, пок Минић Небојшом и НН Булатовићем,

поступајући по истом наређењу извршили групна убиства задржаних цивила и то:

а)Осум.Момић Ранко, осум. Вуковић Предраг и осум. Николић Милојко, оружјем принудили прву групу од 12 цивила да уђе у кућу Азема Гашија, и то оштећене Гаши Емина, Гаши Јашара, Гаши Рама, Гаши Хаљиља, Кељменди Ибера, Кељменди Скендера, Кељменди Дему, Љуши Уку, Љуши Османија, Динај Исмета, Авдиљај Ганија и Гаши Ису,

где су сви заједно и истовремено пуцањем из аутоматског оружја, рафално испалујући пројектиле у њих, лишили их живота, осим Исе Гашија који је са задобијеном прострелном раном на левој ноzi, успео да искочи кроз прозор и побегне, након чега су како би злочин прикрили, посмртне остатке скупили на гомилу, прекрили сунђерима и ћебетом и запалили, изазивајући пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом,

б)окр.Цветковић Звонимир, заједно са осм. Мишић Сенишом и пок. Минић Небојшом

оружјем приморали другу групу од 10 цивила да уђе у кућу Гашија Дема, а потом у дневну собу и то оштећене: **Гаши Ахмета, Гаши Брахима, Кељменди Бесима, Кељменди Ердогана, Кељменди Брахима, Кељменди Ментора, Љуши Сефедина, Авдиљај Хасана, Љуши Рамиза и Кељменди Реца,** где су их сви заједно и истовремено пуцањем из аутоматског оружја, рафално испалујући пројектиле у њих, лишили их све живота, осим Реца Кељмендија, који је успео да непримећен побегне кроз прозор,

а како би прикрили злочин, посмртна остатке убијених, скупили на једну гомилу у соби, прекрили сунђерима и запалили изазвавши пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом,

в)окр.Срећко Поповић, заједно са осум.Обрадовић Зораном и НН Булатовићем

трећу групу од 10 цивила, у којој су се налазили оштећени : **Гаши Мус, Гаши Цафер, Љуши Абдулах, Љуши Цафер, Љуши Аријан, Аљијај Зећир, Шаља Исуф, Краснићи Емруш Скендер Аљуши и Бериша Хазир** спровели до куће Гаши Сахита, а потом и у дневну собу,

где је окр Поповић изрекао „пресуду“ гласно говорећи: „У име државе Србије, сви ћете бити убијени...“, па је, заједно са осум. Обрадовић Зораном пуцајући из аутоматског оружја, и НН Булатовићем који је пуцао из пушкомитраљеца, рафално испаљујући пројектиле у оштећене, на који начин су их лишили живота, а потом их из пиштоља оверавали пуцајући им у главу, све осим Хазира Берише, који је, иако тешко рањен у обе ноге, успео да неопажен побегне кроз прозор,

након чега су посмртне остатке скупили на гомилу, прекрили сунђерима и ћебетом и упалили, изазивајући пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом.

Па су тако радњама описаним у тачки II под А) до Д), сви заједно, током овог напада:

- лишили живота укупно 44 цивила,
- одузели златан накит и драгоцености у неутврђеној вредности,
- одузели укупно више од 125.000 немачких марака, и то од Љуши Чауша 100.000 од Реџ Келмендија сат марке „Сеико“, а од његове супруге 200 марака и златан накит, од Гаши Зимрете 850 марака, од Шпресе Келменди око 4.000 марака, те 20.000 марака претресањем од окупљених мушкараца у центру села,
- одузели више путничких возила и два камиона,

а сву одузету имовину предали пок.Минић Небојши по завршеној “акцији”, који је део “плена” задржао за себе а део поделио припадницима своје јединице **окр. Поповић Срећку, окр. Кастратовић Славиши,** и осумњиченима Мишић Синиши, Момић Ранку, Вуковић Предрагу, Обрадовић Зорану и Николић Милојку,

-изазивањем пожара уништили су више од 40 породичних кућа, и више од 40 пратећих објеката, међу којима и куће породица: Африма Чекуа, Хаџи Вокшија, Реџ Келмендија, Шабана Гашија, Сахит Гашија, Суљ Гашија, Дем Гашија, Муч Лониа, Севди Берише, Зефир Тахирукаја, Расим Раме, Хусеин Чекуа, Соли Чекуа, Сул Чекуа, Хаки Гашија, Тахир Гашија, Јашар Гашија, Исе Гашија, Мује Гашија, Рамадан Гашија, Сали Гашија, Ђевдат Гашија, Бефир Гашија, Ђазим Сафуја, Пајазит Хајдараја, Тахир Келмендија, Ибер Келмендија, Скендер Келмендија, Уке Љушија, Халит Гашија, Мађур Гашија, Бек Саколија, Дрејтан Шкрелија, Незир Тахирукаја, Муч Ломија, Хусен Чекуа, Бајрам Чекуа, Даут Чекуа, Авдула Берише, Зукан Викчија и Хазир Келмендија,

-изазивањем пожара и рафалном палбом уништили 3 камиона и 5 путничких моторних возила и 3 трактора,

- протерали из села више од 400 цивила и то жене, децу и старце.

III

окривљени **Брновић Радослав**, командир ПС Клинчина, који се добровољно придружио нападу на цивилно становништво Ћушка са циљем да се то становништво расели и протера из села, са полицијским возилом сачекао код аутобуске станице у селу поред главног пута колону трактора са приколицама у којој се налазили више од око 250 протераних становника села Ћушка и наредио им да напусте село, те колону усмерио на главни регионални пут и упутио их да тим путем крену из села у правцу града Пећи и Републике Албаније, пратећи их полицијским возилом, до фабрике акумулатора у Пећи, где се налазио полицијски пункт,

-чине су као саизвршиоци извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1, у вези члана 22 КЗЈ.

Ја молим веће да ми сходно члану 319 став 2 у вези члана 266 став 1 тачка 3 Законика о кривичном поступку дозволи да кажем и следеће:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

Деловање овде оптужених и њихове радње нисам посматрао изоловано од радњи свих до сада познатих припадника «Шакала» јер се ради о синхронизованом заједничком и истовременом деловању свих припадника ове јединице који се не могу посебно анализирати. Против свих лица која су у овој оптужници поменута као осумњичена лица у току је истражни поступак који ће се надам се окончати у току трајања овог поступка. Навођењем њихових радњи у овој оптужници циљ ми је био да презентирам потпуну слику о овом злочину имајући у виду право оштећених и њихових најближих сродника свих 44 недужних жртава да сазнају потпуну истину о томе како су страдали њихови најмилији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Сада правимо једну паузу да би се одморили сви.

За овим се констатује да је оптужница прочитана, да се тужилац након читања оптужнице кратко обратио образлажући да је циљ

подизања оптужнице и вођења поступка утврђивање потпуне истине и постизање правде за жртве,

па се за овим одређује пауза ради одмора у трајању од 30 минута.

Дакле почећемо у 11,10 иза тога увешћемо првооптуженог, дакле Миладиновић Топлицу који ће први да се изјашвава и даље редом по оптужници.

Настављено у 11,23 након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете господине Миладиновићу да дођете. Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Задњег пасуса који је рекао тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког пасуса?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да се води, који нема у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Образложења?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Тужилац је рекао да се води истражни поступак против мог клијента, за остале не знам. Против мог клијента се не води други истражни поступак, а то је речено приликом читања оптужнице, а то не стоји у оптужници. Проверите на транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, ово је евидентирано, Радивојевић Миленко, бранилац Кастратовић Славише?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је евидентирано, снима се све ово што.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија не може да тужилац чита нешто што не постоји у оптужници. То је проширење или било шта. Схватате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирана је ова Ваша примедба обзиром да се суђење снима, тако да ће то бити у транскрипту. Хвала.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Морате одлучити о томе да је тужилац то погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Додао, не знам како да кажем, нисам хтео ништа да инсинуирам због тога сам и приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Добро тужиоце, сада ћемо прећи на испит оптужених. Господине Радивојевићу евидентирано је. Чекајте Ви, искључите микрофон, е добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Пошто тужилац не разуме објасните му, ушло је у транскрипт да не разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушла је та Ваша примедба, добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не, објасните му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Искључите молим Вас микрофон.

Првооптужени Миладиновић Топлица

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто пре испитивања оптуженог? Изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: (Бранилац опт. Видоја и Вељка Корићанина) Пре него што почне саслушавање оптуженог, само би хтео Вас као председницу већа замолио да око 12,20 ми дозволите да се удаљим из суднице јер имам притворски предмет у 15 до 1 пред Вишим судом, притворски исто. И колега Милош Мршовић ће ме заменити пошто нема колизије. То је друга ствар, испред одбране, испред адвоката предложио би да се пуномоћник оштећених, госпођа Наташа Кандић, у овом поступку саслуша као сведок на околности да је приликом њених одређених излагања у јавности, то је био интервју пред телевизијом «Б 92» дат 2000. године који је пренешен у часопису «Опстанак» у коме госпођа Кандић има непосредна сазнања после самог догађаја, не би се сада изјањавао на те околности, па би предложио да се она уврсти у сведоке и да се изузме даље њено ангажовање овде као пуномоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. О томе ћемо одлучити накнадно. Сада идемо на испит првооптуженог Миладиновић Топлице. Укључите молим вас микрофон и сада морам да Вас питам, тако стоји у закону, Ви сте чули оптужницу, да ли сте разумели, као се изјашњавате, да ли сте извршили ово дело или не?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, изјашњавам се да нисам извршио ово кривично дело. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унећемо онда то, па ћете нам онда рећи шта сте радили.

Претходно позван да се изјасни у смислу члана 320 ЗКП-а изјављује да не признаје да је извршио кривично дело како му се ставља оптужницом на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да нам кажете да ли остајете при одбрани коју сте давали пред полицијом и пред истражним судијом? Да ли остајете при одбрани коју сте давали до сада у току поступка?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово што сада будем рекао то је то. Што сада будем изјавио, пошто се у принципу и не сећам све што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас да током излагања не спомињете име сведока који има заштиту у овом поступку и да сада пређете на излагање одбране. Изволите.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам хтео прво да кажем нешто што се тиче овог кривичног дела не сматрам себе на било који начин да сам ја крив и по било којој тачки у вези тога што се тамо, тамо што је написано у оптужници, то сам хтео да изјавим као прво.

Следеће дао би кратку изјаву у вези биографије рецимо моје да би појаснио неке ствари пошто има доста недоумица у оптужници у смислу мог статуса ко сам и шта сам и тако даље. Ја ћу за себе да кажем дакле Миладиновић Топлица сам, од 14 године сам припадник Војске ЈНА, значи припадник војних јединица ЈНА и тако даље. Што се тиче конкретно и ближе овом догађају за који сам оптужен, од 1995. године до краја фебруара био сам у саставу артиљеријске бригаде из Гњилана у гарнизону Пећ. Почетком фебруара добио сам наредбу о премештају у команду Војног одсека Пећ на место референта за ОНП и ВТЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На место?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Референта за ОНП и ВТЈ, то је уствари скраћеница за обуку и наставна питања војно-територијалних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Непосредно пре избијања значи овог сукоба, значи прије агресије, можда дан или два добио сам усмено наређење да примим Војно-територијални одред Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Од команданта Војног одсека, ради се о потпуковнику Антићу. Значи добио сам наређење да примим тај вод усмено. Након значи дан-два после тога отприлике значи 24. је већ наређена мобилизација и ја сам осим да почнем да примам значи војно територијални одред ја сам морао уједно и да вршим обавезу мобилизације тог одреда који сам ја радио у значи том временском периоду значи од почетка агресије, значи то је 12.04. које је трајало негде до 27. или 28. сад тачно не могу да кажем датум значи у то време је трајала мобилизација 177. вода. С тим бих још напоменуо да сам наредбу за команданта значи написмену добио у другој половини априла. Значи наредбу о постављењу да сам командант 177. одреда писмено сам добио у другој половини априла, ето то је што се тиче. И још једну ствар бих ту рекао да сам све време био у чину поручника, артиљеријског поручника, активног артиљеријског поручника отприлике до 2002. године кад сам унапређен у чин капетана, а 2004. сам отишао у пензију. То је оно што сам хтео да кажем у вези самог мог доласка у милицију значи у Војни одсек Пећ. Што се тиче те мобилизације могу да кажем да се она радила у једној основној

школи на периферији града Пећи у насељу Брежаник, не знам тачно како се зове школа и та мобилизација исто да вам кажем трајала је доста у тешким условима с обзиром да ја дефакто јединицу нисам примио како се обично примају јединице, значи примопредаја траје од 7 па до месец дана, значи у свему томе у свим тим условима ја сам примио јединицу, значи извршио сам мобилизацију колико сам знао и умео. Хтео бих само да кажем успут 24.марта отприлике кад је почела агресија на нашу земљу, прве бомбе када су пале на нашу земљу у једном насељу које се зове Капошница где иначе на ивици тог насеља је и моја породица живела, тамо смо имали стан. Значи негде непосредно око 20 сати можда пола девет тако отприлике након мучне тишине јер прије тога је била стварно тишина у односу на догађаје који су људи наслућивали да ће да се десе, дошло је до насумичне и усмерене и неусмерене ватре од правца тога насеља. Да појасним само једну реченицу о чему се ради то, какво је то насеље. Значи то је насеље које иде буквално од центра града Пећи од значи десне стране реке Бистрице и протеже се усправно како бих рекао уз планину и отприлике 15.000 до 20.000 становника махом 99% да кажем да су били Албанци, одједанпут је после те тишине почела пуцњава из свега и свачега, чак се слушало рецимо и гласни звучници са разно разним албанским песмама итд. Мислим зашто ово причам хоћу да кажем у каквим смо ми све условима радили мобилизацију, хоћу да вам кажем да кад се ради мобилизација тад је јединица најосетљивија она није за ништа, она не може за ништа да се употреби, мислим то ћу после да вам испричам како је конкретно рецимо како се то дешавало на лицу места. Ја сам нормално трчао до породице пошто сам имао четворо малолетне деце тамо. То ми је прво пало на ум, једно можда сат времена сам се задржао и након тога сам отишао до центра града који није далеко одатле, можда стодвеста метара, е ту сам видео да је већ командант Гарнизона, сад сам заборавио како се зове, значи он је већ предузео неке акције да се та ситуација која је настала том пуцњавом да се санира, односно да се на неки начин реши, ја о томе не бих даље причао пошто имам намеру да пређем на овај део који се мене тиче.

Ја бих сад испричао, овај, формацију исто да се неке недоумице, формацију Војног одсека Пећ и тих јединица. Зашто могу да причам? Зато што сам примио дужност референта, скраћеница она ПЈВТ где ми је та дужност и била да знам формацију јединице итд., па ако дозволите ја бих само да испричам да имате овако генерални увид у то. Команда Војног одсека Пећ обухвата територијално значи Ђаковицу, Исток, Клину и Пећ. Саму команду сачињава командант и заменик команданта и начелник Штаба. Осим тога у саставу команде су начелник за мобилизацију, начелник позадине, начелник безбедности, начелник за морал, начелник за регрутацију и то је то и постоје војно територијалне јединице. Од војно-

територијалних јединица имамо значи војно-територијалне одреде који су лоцирани у односу на град, значи Ђаковица, Пећ, Исток и Клина и сваки од тих одреда има неки свој знак испред, бројчани знак испред. Конкретно одред где сам ја постављен за команданта јесте 177. одред, такав има знак, Пећ. То је што се тиче тога. Постоје ту још неке војно-територијалне јединице које су непосредно потчињене команди Војног одсека, а то су приштабске јединице у које постоје значи позадинска чета, пешадијска чета и још неке јединице које не могу сада да се сетим, војне полиције и то је то отприлике што се тиче формације у глобалу, ја сам рекао оно што је у глобалу и значи постоји, значи сад бих се базирао на формације војно-територијалног одреда где сам ја био командант. Војно-територијални одред Пећ је састављен из три пешадијске чете и три самостална вода. Три пешадијске чете значи има Прва, има Друга пешадијска чета и Трећа пешадијска чета тзв. Бањска чета јер је била лоцирана на терену села Бање, варошице Бање или Пећка Бања, значи то су те три чете. Имамо три самостална вода, то је командни или пратећи вод, вод минобацача и вод бестрзајних топова. Значи то је у глобалу формација 177. вода. Међутим формација сваке од те чете, свака од тих чета је састављена од четири вода, значи сваки од тих чета има четири вода и сваки од тих водова има по три одељења. Мислим ја вам сад износим како изгледа формација одреда којим сам ја командовао. Даље сам хтео да кажем која је намена овог одреда где сам ја био командант. Прво морам да нагласим да то није А формација јединице, значи јединица која је способна за нека да кажем компликована офанзивна дејства. Та јединица је намењена, она је иначе намењена за одбрану територије значи статичку одбрану територије и намењена је пре свега за заштиту виталних објеката у граду, а по нашем тамо формацијском том како је писало у мојој обавези шта је било јесте између осталог спољно обезбеђење градске болнице, затим обезбеђење центра за пречишћавање воде, то мислим на водовод, значи у принципу то је центар за пречишћавање воде, да успут напоменем да је било два пута саботажа изведена, затим следећа намена је била спољно обезбеђење поште, затим следеће јесте обезбеђење верских објеката рецимо, значи да не набрајам објекте које смо ми обезбеђивали у смислу православне Патријаршије, него рецимо католичка црква где сам увек морао да имам ангажман од четири до пет људи на чувању те цркве. Затим обезбеђење пекаре, значи пекаре које је био један од најзначајнијих, сви су значајни објекти, али онако да кажем у конкретном случају пећка пекара је опскрбљивала хлебом негде али не испод 7.000 што војске, што цивила. И што бих хтео још једну ствар да кажем у вези те пекаре, ту је био један Албанац директор, мислим да се звао Скендер или тако нешто, он је инсистирао да радници значи који су Албанци исто буду остали у процесу производње и тако да је команда то одобрила, а ја сам сходно наређењу команде преузео

и обезбеђење тог објекта. Међутим ту је рецимо искрсао проблем да смо морали појединачно неке чланове породице тих Албанаца да обезбеђујемо поготово приликом доласка и одласка на посао, с тим што су неки после добровољно дошли ту и становали су једноставно јер им тамо није било сигурно где су били. Значи ја сам пробао да набројим објекте и мислим да сам све објекте овде набројао који су били битнији, не рачунајући рецимо једно време се и касарна обезбеђивала иако никог није било у њу, али смо морали да дајемо четири-пет војника који су спољно обезбеђивали, с обзиром да је касарна бомбардована буквално 24 сата сваког дана за време агресије, значи они су неко време били ту након тога смо повукли те људе јер није било смисла да буду ту. То је што се тиче намена и обезбеђења с тим што је значи објекат, што се тиче обезбеђења објекта у селу Бање ту је био приоритет обезбеђења једног, то је објекат за лечење као бања, у смислу лечења реуматизма итд. и њега смо морали да обезбеђујемо као и локалну пошту јер да кажем да је функционисао све време је функционисао и ПТТ саобраћај цивилни, значи све време за време агресије.

Сад сам хтео да кажем нешто ако дозволите у вези мобилизације конкретно. Ми имамо значи да кажем две врсте мобилизације у ствари званично постоји три врсте мобилизације, постоји борбена итд, али ја ћу на ову да се фокусирам. Значи имамо мобилизацију редовног састава, значи људи који су већ уписани у састав одреда који након добијања позива или преко средстава информисања они су дужни да се јаве на мобилизацијско место које они знају, значи то је једна врста, е онда се јавио, друга врста, нећу да кажем проблем, значи друга врста мобилизације, значи долазе људи који се добровољно пријављују да приступе јединице појединачно итд. Е ту је сасвим другачији поступак, значи ја кажем они морају да, да их назовем добровољци тако конкретно да назовем добровољци који долазе на мобилизацију, они процедуру, пролазе другачију процедуру. Они морају да се јаве у команди Војног одсека и тамо да се над њима изврши провера мобилизацијска преко конкретно да кажем да се неко не јави у јединицу ову, а припада другој јединици или је дошао, а да не припада никоме значи тамо се јављају те процедуре у смислу мобилизацијске, у смислу од стране значи мобилизацијског органа, у безбедносном смислу, моралном смислу, значи све те, ти делови постоје у команди који то раде и позадинско који се нормално бави наоружањем, опремом итд. значи то што се тиче мобилизације, значи постоји она редовна мобилизација којој се јављају војници који су тамо по списку и друга врста значи који се јављају добровољно, то сам толико хтео да кажем у вези мобилизације.

Даље хтео сам да кажем нешто у вези наоружања и опреме, углавном ово сам рекао, ми смо што се тиче наоружања имали у саставу аутоматске пушке, противтенковске бацаче старог типа, безтрзајне топове и

минобацаче две врсте, значи 60 и 81мм. Што се тиче везе, формацијска веза у јединици значи Војном одсеку и у мојој конкретно јединици за формацију везу се користе радио уређаји «РУП-12», «22» и «РУП-3» или «33», то су радио преносни уређаји, то је формацијска техника коју ми користимо у преносу везе. Осим овог начина преноса везе конкретно говорим за одред и за војни одсек постојала је још могућност да везу радимо и преко ПТТ-а поготово за неке ствари и податке који нису били од неког тајног значаја и редовни систем и курирска веза. Значи то су пре свега курирска и коришћење те две врсте радио уређења. Значи «РУП-12» и «РУП-22» су радио преносни уређаји чији домет може да буде доста велик и «РУП-3» или «33» је домет око километар, километар и по, значи то што се тиче веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док смислите шта ћете даље да кажете да нам сада све ово доведете на неке бројке и имена. Дакле кад сте вршили мобилизацију да ли је то био Ваш редован посао или сте тада добили задатак да вршите мобилизацију због тога што је ратно стање? Ако сте добили тада посебан задатак ко вам је дао тај задатак? И када нам причате о овој команди, водовима, оделењима и осталом да нам кажете имена, затим о оним хијерархијски вишим људима како се они зову, који су то били у то време и да на тај начин ово овако некако заокружимо ако може?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи прво сте ме питали бројно стање, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример бројно стање, како сте, је ли то био Ваш редован задатак да вршите мобилизацију или је то било због ратног стања?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па одмах ћу да се вратим госпођо судија на ово прво. Значи ја сам добио наређење да примим тај одред, значи усмено наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог Антића, је ли тако?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја то нисам коментарисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Антића?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Антића, како рекосте?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, од команданта где су присутни нормално били и остали чланови команде, значи ја сам добио тај задатак ја сам нормално војнички рекао разумем, нормално имао сам неких примедаба у вези тога што сам малтене тек ту дошао, буквално ни месец дана нисам био ту и био сам распоређен у ствари на другу дужност која је сасвим другачијег карактера него рецимо ова дужност. Међутим ја сам знао да ја морам да извршим ту мобилизацију ако сам прихватио то, ја сам могао и да одбијем мислим да будемо јасни али ја нисам одбио наређење, ја сам узео значи ту тзв. канцеларију ратну где постоје спискови тих војника, командира, командира чете итд. у јединици, ја сам то узео и

отишо сам значи нормално у пратњу курира итд. ја сам отишо на мобилизацијско место које је предвиђено да се одред мобилише. Не знам шта сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Мобилизацију сте вршили, одред се како сте рекли формирао тамо половином, не, писмену наредбу сте примили половином априла а када сте вршили мобилизацију како је то текло, колико сте људи мобилисали?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Мобилизација траје иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте попунили јединицу?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли попуњен одред?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, није попуњена јединица, не могу сада да кажем у неком проценту али моја онако то ја мислим да није више од 50% попуњена у том моменту. Међутим мобилизација, знате како, мобилизација је предвиђена рецимо да траје у нормалним условима око три дана тако да траје, међутим она у тим условима је можда трајала још дан-два након тога, значи ја сам морао још да будем ту, јер знате како у пракси како је, рецимо командант кад дође на место за мобилизацију прво позива командире чете. Зашто? Зато што командир чете и командири водова знају боље те људе јер су већ с њима можда и десетак година примера ради за разлику од мене, ја сам ту апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нови сте били, да.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Нов, значи отприлике тако се и десило да је 50% тих да кажемо официра и тих осталих дошло на место за мобилизацију, мобилизацијско збориште и онда смо у тим условима радили ту мобилизацију, она подразумева значи пријем, људи долазе, овај командир вода, овај командир чете узима свог војника и шаље га рецимо у једну учионицу, у другу учионицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим Антића ко је био хијерархијски виши од Вас?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Од њега у том месту није нико био хијерархијски виши, иза њега по командној линији је потпуковник Гојковић, значи он је начелник Штаба, значи он је човек који непосредно контролише те радње које се дешавају, значи у том конкретном случају то је време мобилизације не само мене него и осталих одреда и осталих свих јединица, јер ту није била ниједна регуларна јединица, пардон, није добар израз, није регуларна него активна јединица, него све се то попуњавало из резерве, све те јединице, значи од Ђаковице до Истока. Можда је било пар војника али то нису битни, то су војници који су се ту задесили случајно па су дошли у прву јединицу итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко су били командири ових како кажете три пешадијске чете, па та три самостална вода?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево овако, командири те три самосталне чете су били Љумовић, капетан прве класе Љумовић командир Прве чете, Влаховић капетан командир Друге чете и Дашић поручник или капетан Бањске чете. Командир БСТ је капетан Карацић, значи вода БСТ то је самостални вод капетан Карацић, овог пратећег вода је командир поручник Кенић и овога не могу да се сетим из минобацачке јер није дошао тај командир, дошао је неки његов заменик али не могу да се сетим сад, с тим што и они нису дошли можда одмах сви, него после дан, два и тако, значи није оно у старту како би требало да буде јер је обично ред да прво дође значи онај ко је најстарији прво од команданта, па командир чете, па вода, они су они који треба први да дођу да би примили те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и вама је хијерархијски изнад вас је био Гојковић, је ли тако?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Изнад мене је био Гојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гојковић?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, потпуковник Гојковић као начелник Штаба, с тим што сви ови начелници су имали право значи у свом ресору да буду ангажовани у неком моменту значи у територијалну јединицу, то је то колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тако отприлике било у то време кад је вршена мобилизација.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Тако, можда сам ја нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су људи који су били на тим командним местима па онда завршили смо са оружјем, завршили смо са везама и онда шта је било даље са обезбеђењем објеката?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па након тога је свака, значи напустили смо мобилизацијско збориште и онда су јединице отишле у значи по четама у неки планирани распоред какав је био раније с тим што је 80% људства је одмах ангажовано на обезбеђењу тих објеката који су тад у том моменту нама били најприоритетнији, значи 80% то је моја слободна процена, не мора баш скроз да буде тачно али од људства које је дошло, које се мобилисало 80% тог људства је било ангажовано у обезбеђењу објеката које сам ја набројао углавном све, можда сам нешто прескочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је то, мислим они су значи кажем приоритет је био тај обезбеђење тих објеката у том моменту, у том ипак да кажем колико толико и хтео сам још да кажем да сам управо због одређене гужве итд. које френквенције која се иначе кретала по граду итд. ја сам наручио преко неког човека да направи ознаке одреда тако да би се ми у сваком случају разликовали од других јединица у виду тога што су носили од 10цм беле ознаке са бројчаном ознаком одреда, значи то је имало чисто

намену да не долази до забуне, да не будемо довођени у неке радње које нисмо урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то наручили? Одмах на почетку?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах на почетку кад сте примили одред, вршили мобилизацију ви сте одмах наручили траке?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па не баш одмах, можда једно седам-осам дана, ја кад то кажем то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то свакако у априлу је ли?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па да, већ је то април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или кад?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па да то је већ април јер мобилизација факат траје до 27.-28. значи и то је то, значи негде у априлу али не сећам се тачно датума, ово што сам рекао седам дана можда је било и десет дана, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда, шта се дешавало? Мислим изјашњавате се о оптужници.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па конкретно што се тиче Минића конкретно, он је значи исто примљен тада у одред у смислу, у саставу су значи добровољци, а распоређен је у Прву чету у неки од тих водова, сад не сећам се тачно који је вод, јер ја њега нисам факат знао осим из виђења, а што се тиче конкретног догађаја за Ћушку ја нисам наредио никоме нити сам чуо да је постојала нека наредба да се то тамо изврши како је и описано у оптужници, а за сам тај догађај кажем ја сам чуо овде кад сам дошао, кад сам приведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Први пут сам чуо за то. Значи ја не знам шта да причам, ја једноставно нисам наредио том човеку нити, овде се помињу и некакав Први вод 177. бригаде или нешто слично, такав вод, ја нисам чуо за тај вод да постоји, а поготово не да је он био у окриљу одреда где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били командант?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Где сам ја био командант, то сам мислио да кажем, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ја не знам шта да кажем друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По закону, то сте видели и код истражног судије, питања прво поставља тужилац, затим одбрана, па онда ми, тако да ћемо сада да видимо да ли тужилац има питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у претходном поступку давали изјаве, изјашњавали сте се у претходном поступку и пред истражним судијом, а

раније и у полицији, ту изјаву сте потписали и једну и другу, да ли остајете код тих изјава које сте дали раније?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја се апсолутно не сећам шта сам изјавио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи ово што сад причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку да ће сада да исприча.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово што сад овде кажем то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он је рекао не сећа се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не сећа, да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје питање гласи да ли остаје код онога што је дао и потписао или не остаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна шта је потписао. Не знате шта сте потписали?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо вам доставили копију списа, јесте ли разгледали списе, не?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се подсетите, нисте разгледали овде списе?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Можете да га подсетите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Касније ћу, него сада, везано за преузимање команде над 177. одредбом, сада је рекао да је био присутан на састанку када му је Антић рекао "бићеш командант 177. одреда" и да су ту била присутна још нека лица. Па питање гласи ко је још ту био присутан на том састанку?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: На том састанку био је потпуковник Гојковић и не знам, не могу да се сетим, он је једини требао да буде, Гојковић је ту био и не могу да се сетим ко још. Сигурно знам за њих двојицу да су ту били, ја не могу да причам сад напамет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је на том састанку утврђена структура тог одреда којим сте касније командовали на начин како то сад описујете да су ту постојале чете и три самостална вода?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не, структура је утврђена у формацији одреда, значи тамо који сам ја добио, значи са канцеларијом, тамо пише формација одреда, значи ништа ту није мењано и на основу те формације како пише тамо да сам извршио мобилизацију и касније команду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објасните нам сад улогу та три самостална вода.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па, знате суштину самостални вод је, у војсци је самостални вод, значи има много специјализирани део рада, а он се односи, рецимо БСТ састављен из одељења бестрзајних топова, ако треба намену бестрзајних топова да причам, рећи ћу вам бестрзајни топови су намењен за борбу против, значи утврђених објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то питао тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете три самостална вода?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је задатак био тих водова?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ево, ја кажем за БСТ, значи борба против тенкова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је довољно.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Минобацачки вод је био за подршку пешадије, како ми артиљерци кажемо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте командире чета, да ли се сећате ко су били командири водова у саставу тих чета?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Неких се сећам, а неких не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које се сећате?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Сећам се Поповића поручника, Ђекића поручника, Ћирковића поручника, Оташевића водника и то је то што се тиче прве чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Минић Небојше да ли се сећате?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да ли се сећам, сећам га се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Минић Небојша у Вашем одреду имао неку улогу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Никакву улогу није имао, у мом одреду није имао никакву, он у мом одреду није имао никакву улогу, осим нормално као и сваки мобилизирани војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био мобилисан у Вашем одреду?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Он се јавио као добровољац, прошао је ту процедуру и мобилисан је у одред, и одређен је у састав те прве чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате овде окривљеног Сокић Абдулаха?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Сокић? Сокића, право да Вам кажем, чуо сам му име овде, овде кад је дошао, знам да је Муслиман и знам да је у једном моменту дошла једна група Муслимана, њега конкретно као Сокића се не сећам тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Сокић био у тој групи која је дошла?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Којој групи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете био у групи Муслимана.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Зато се ја и онако сећам помало, али не знам ја да је Сокић био тамо, али знам да је група Муслимана дошла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате када је група Муслимана дошла у Ваш одред у односу на почетак бомбардовања?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не могу тачно да кажем, могу само да кажем да је било ту негде да ли крај априла, почетак маја, тако нешто, значи није то на почетку било, него негде половином свих ових дешавања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично распоредили ту групу Муслимана која је дошла и јавила се Вама?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Како мислите да ли сам распоредио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Распоредили у неку од ових чета или у неку?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Тога се не сећам тачно, тог догађаја апсолутно, вероватно ако су дошли код мене, онда су вероватно и распоређени, али ја се лично не сећам никако човека као личност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде да кажемо група Муслимана, да ли сте их Ви лично распоредили и где?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па вероватно да сам их ја, не сећам се, вероватно да сам их ја распоредио, јер по нижим јединицама, значи кад дођу из процедуре команде војног одсека да се врши тај први пријем и процена да ли јесу или нису, након тога моја дужност је била да их распоредим, ја сам углавном 90% распоређивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли се сећате где сте их распоредили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, ни случајно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се сећате Небојше Минића из тог времена?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Минића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Минића се сећам. Како мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да га се сећате.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Сећам га се, виђао сам га у касарни, био је у саставу полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У саставу полиције?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У саставу полиције је био и виђао сам га рецимо као и остале, као и већину припадника ПЈП, који су становали у касарни, у саставу полицијског објекта у касарни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Небојша Минић некад долазио код Вас у канцеларију?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Код мене у канцеларију никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте му дали наоружање?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте му дали муницију?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте му дали посебне ознаке за возило?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У претходном поступку, сад да пређемо на ово, кажете из истраге, једно мобилизацијско место је било у основној школи.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Једно једино.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тада је вероватно на том месту упознао добровољца Минић Небојшу. Овде употребљавате израз "добровољац", а данас употребљавате и повезујете за Небојшу Минића, "припадник ПЈП"?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Је л' треба да одговорим на то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја кажем да сам га видео као припадника ПЈП у касарни, а сваки онај ко је дошао на место мобилизацијског зборишта где се врши мобилизација, он је или редован припадник тога или је добровољац, треће није могло да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда морам да идем даље. У исказу у полицији и код истражног судије кажете, између осталог: Минић је са својом групом добровољаца био нека врста дружина, која је претходно избачена из полиције и пребачена у 177. ВТО Пећ. Ово не цитирам, него то произилази из Ваше изјаве у полицији и код истражног судије. И даље наводите да је њихова формација била малтене паравојна?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То што сам ја рекао тамо то је вероватно под утиском места где сам био и под утиском самог догађаја хапшења итд., значи ја то апсолутно не стојим иза тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И даље и у једној и у другој изјави наводите да се та јединица отела Вашој контроли и касније да нисте имали ауторитет над том групом, како их називате, у полицији и пред истражним судијом. Да ли је то тачно то што сте рекли?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли водили ратни дневник?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ратни дневник се водио, ратни дневник сам добио у јединици негде крајем маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи добио сам ратни дневник?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па до тад га нисам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте га добили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Крајем маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Крајем маја?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли сте Ви нешто уписивали у тај ратни дневник?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је онда водио ратни дневник?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Није водио нико, није био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У претходном поступку на оба записника у полицији и код истражног судије кажете да што се тиче задатака из тог периода све прецизно сте водили у Вашем ратном дневнику?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја и даље кажем тај, ту изјаву ја не сматрам да није она права изјава, него је, нећу да користим друге речи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То није моје мишљење и ја кажем сад моје мишљење да како сам ја добио дневник, значи добио сам га крајем маја и то је мој одговор, ја другог одговора немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ми у списима имамо нешто што се зове ратни дневник 177. одреда, па бих молио да се тај ратни дневник предочи окривљеном Миладиновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може тужиоче, само да прво овако, а онда ћемо ставити после на документ камеру. Да Вас питам, ако сте правили те беле траке и написали 177. и завршили војне школе, зашто нисте сами водили ратни дневник у неку свеску, у неку евиденцију кад се то иначе ради, то сваки командант ради?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па добро, ја сам водио своју бележницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своју бележницу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам своју бележницу водио редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас питам, завршили сте школу војну, целу каријеру провели као војник и дођете самоиницијативно наручујете беле траке на којима пише 177. одред, а два месеца радите без ратног дневника, како је то могуће?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам користио свој, користио сам бележницу, а што се тиче ратног дневника, да Вам кажем нешто, ја сам ипак дошао тамо као падобранац, тако да неке ствари су мени измакле, нисам ни имао времена да можда неке, да кажем формалне ствари, не формалне него колико иначе треба да буде. Друга ствар, ја нисам завршио командну војну и другу, ни академију, ни школу да бих ја то морао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали Гојковића, не?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали Гојковића за то?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Чини ми се да су они требали мени да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте молим Вас ту што је тужилац тражио да Вас питамо, то имамо у списима. Ставићемо на документ камеру, немојте се господине Петронијевићу замарати, немојте се. Да, даћемо да погледа оптужени, па ћемо ставит на документ камеру, али ништа га не питамо,

ставићемо на документ камеру да погледа човек да ли је то то. Окрените само, да ли можете да прелистате мало, па ћемо ставити на документ камеру да сви виде. Ако сте погледали ставићемо и на документ камеру да виде сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погледајте прву страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте онда да ставимо на документ камеру, да он прво овако прелиста, можда му је лакше. Ако сте погледали да ставимо на документ камеру сада. Страну по страну идемо, па ћемо касније то да констатујемо у записник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Миладиновићу, шта пише овде?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Пише ратни дневник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта пише овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати. Нисте чули одговор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Рекао је ратни дневник.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто питате човека да чита? Не можете да га питате, он уме да чита, питајте га је ли то његов ратни дневник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нек прочита наглас.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Само то пише ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита тужилац је ли то Ваш ратни дневник, јел ваш? Вртите главом, али.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

Да констатујемо да је преко документ камере приказана прва страна на којој пише ратни дневник латиницом, која у списима носи број 3079/440, то је страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, пише ратни дневник 177. вода, је ли то можда Ваш рукопис?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? И даље се гледа преко документ камере, гледају се следеће стране. Изволите тужиоче ако има питања, браниоче видите шта приказује. Да ли бранилац види? Да ли видите ову прву страну? Видите. Мислим да вам је то и достављено свакако у електронском облику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите овде, ако гледате ову страну, тачка 3 примио поруку, објасните нам шта значи овај израз примио поруку и чији је овде потпис у овој тачки 3?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Тачка 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише овде код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати господине Радивојевићу, јел Вас не чујемо без микрофона, а није пристojно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде доле. Испод овог црвеног броја пише примио, колега погледајте, примио поруку, испод примио поруку стоји тачка 3, колона 3 и ту су неки потписи, парафи. Да ли знате чији је то параф?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ако је ово што ја видим, значи први, други, трећи, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај доле четврти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само да покажемо. Покажите молим Вас оловком ту колону три са овим парафом, значи 29.03?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не знам те потписе апсолутно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На овој страни, пета рубрика водоравно, мења се рукопис, обратите пажњу на тај рукопис и на потписе до тог рукописа?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је значи пета, непознат и рукопис и овај потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да погледамо даље.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ја нисам експерт за тумачење, промене и истоветности рукописа, ја искрено морам да кажем не видим да се мења рукопис, једино да је промењена оловка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мења се слово писања.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Не бих да улазим у полемику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте изнели примедбу, добро бранилац тужиоце не види да се мења рукопис.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Да ли се мења рукопис је питање, да ли му је познато чији је рукопис, а из констатације мења се рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац може да пита онако како он мисли да треба да пита, не можете га Ви учити како да он пита, значи Ви сте изнели своју примедбу, то је забележено, идемо даље, само да покажемо следећу страну.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Судија, ја не желим да учим тужиоца како да пита, ја желим да заштитим окривљеног од збуњивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пазите, немојте сада на овај начин да крећемо у нешто што одузима време у овом поступку. Значи, сада седите да тужилац настави, да погледамо све ове делове.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Углавном ово је констатовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнели сте примедбу, то је забележено. Дакле, идемо на следећу страну, на пример 3, коју већ 4, коју страну гледамо? Сад већ 4.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, идите даље.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да ли треба да се изјашњавам нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири, па пет. Гледамо само, Ви сте разгледали, сад гледамо ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало подигните, дођите до датума 14.05.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац хоће ту вероватно нешто да пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окрените сад још један лист. Да ли се ту види датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види се. Добро, идемо даље. Значи, која је сад ово страна? Сачекајте, ово је 5. страна, полако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За датум 14.05. овде је нешто уписано, да ли је то Ваш рукопис?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, ни овај ни било који од ових.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад можемо ићи на задњу страну овог дневника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да погледамо све прво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад само да забележимо да је ово приказано.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су преко документ камере приказане све стране ратног дневника који се налази у списима, да је током приказивања тужилац постављао питања, оптужени одговарао и бранилац Цветковић Звонимира, адв. Драгослав Огњановић стављао примедбе, све на начин на који је евидентирано у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тужилац има једно питање. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је у питању ова задња страна коју видите, у десном горњем врху стоји печат округли и неки иницијали. Да ли Вам је познат овај рукопис?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Доле на дну стоји име Душко Антић и потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако видите, ако треба да Вам додамо.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Познато ми је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то Душко Антић лице које помињете у својој изјави као Андрић?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То би требало да буде, он је командант био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли препознајете овде рукопис испод његовог имена, потпис?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То ја не знам, овде пише, прочитао сам добро, овде пише Д. Антић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај потпис?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Потпис ми не значи ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би било све с моје стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све од питања? Добро. Сада Ваш бранилац претпостављам да има нека питања.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Због мог удаљења из суднице, ја имам само два кратка питања. Замолио сам колегу Петронијевића, дозволио ми је први да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хоћете да изађете?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Моје прво питање према оптуженом Миладиновићу је да ли познаје Видоја Корићанина?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли познаје Вељка Корићанина?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли има било какво сазнање да је у току трајања бомбардовања Србије Вељко или Видоје Корићанин приступили 177. територијалној, како се већ зове ова бригада?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете ли ви сада да изађете? Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је адвокат Перовић Небојша у овој фази поступка напустио претрес због других обавеза и да ће га у даљем току поступка мењати адвокат Мршовић Милош, а за оптужене Корићанин Видоја и Корићанин Вељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Петронијевићу. Нисам Вас чула.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, да ли дозвољавате непосредна питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Господине Миладиновићу, Ви сте овде, хајде да наставим овде где је уважени колега Перовић почео, ја ћу Вас питати редом за ове људе из оптужнице, па Ви реците кога знате и како га знате да бисмо кренули неким редоследом. Иза Вас је по редоследу Поповић Срећко, да ли га знате?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: По виђењу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта значи по виђењу појасните?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи, из виђења.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Из виђења га знате? Да ли га познајете као припадника јединице или као становника, као грађанина?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Приметио сам да је био припадник ПП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како припадник?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: ПЈП?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите само мало микрофону.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте ПЈП, какав је Ваш додир са ПЈП-ом?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јединица ПЈП 98. је углавном била смештена у полицијски објекат унутар касарне.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, имали свој засебан објекат?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, засебан објекат и користили су оближњу кантину која је ту била непосредно, а ја сам био доста пута дежурни официр и тако да сам углавном тако прилетио сам, ништа никако другачије.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само једна молба и мало упутство, обраћајте се већу, ја ћу постављати питања, немојте гледати мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да гледа у Вас.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Боље нек гледа у веће, тако је по закону. Кастратовић Славиша?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Исто као и претходни.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И он је био припадник ПЈП?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Богићевић Бобан?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта значи не?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи да га нисам познавао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте га ни познавали ни као грађанина ни као припадника јединице?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ни као припадника ни као грађанина.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Цветковић Звонимир?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, нисам га познавао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих Вас молио само тако одговорите "нисам га познавао".

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Нисам га познавао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Брновић Радослав?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Нисам га познавао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За Корићанине Вас је питао уважени колега, а за Сокић Абдулаха Вас је питао тужилац, ако се не варам, па бисмо онда то прескочили.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево сад ћемо наставити само онде где сте Ви стали у несметаном излагању па сте не знам због чега прекинути. Кад говорите о мобилизацији, Ви сте овде навели две врсте људства којима се врши попуна јединице.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Они који се налазе на списку резервног састава и добровољци. Да ли сам у праву?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми овако, они који су на списку резервног састава одређене јединице, какав је начин њихове мобилизације у смислу опреме, наоружања и слично? Појасните нам тај процес.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У смислу свега овога што сте рекли, у мирнодобским условима то се регулише на тај начин што сваки од њих има своју опрему, значи интенданску опрему коју држи са собом кући и.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то подразумева опрема?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Опрема подразумева, значи, ветровка.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Одећа, обућа?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Обућа, значи интенданска опрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да каже.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Покушавам да помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нек каже човек. Само Ви причајте, ветровка и то.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Што се тиче интенданске опреме, значи то сам набројао, а што се тиче наоружања сваки од припадника има своје задужење са својим наоружањем које се држи у магацину и има свој број и запаковано је отприлике у, не отприлике него запаковано је у сандуке, нормиране сандуке за то, аутоматска пушка значи по 10 комада у сандук, затим има ручни бацачи противтенковски, они су запаковани по два у један сандук.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, то је небитно паковање, ја Вас сад питам само у вези опреме и у вези наоружања, какав је поступак приликом активирања, тј. мобилизације редовног резервног састава?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У том случају, значи на мобилизацијском зборишту група, задужена је група, значи да кажем војника, која из магацина изузима или из места где је ускладиштено то наоружање, изузима одређене, значи наоружање, има своје спискове и доноси га на место мобилизације и на тај начин се даље врши дистрибуција, односно подела тог личног наоружања конкретно свакоме од овде војника.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви лично као командант одреда имали увида или било какве улоге у подели наоружања?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па, моја улога у тој подели јесте да надгледам, значи да надгледам рад.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је вршио конкретно поделу наоружања, које формацијско место врши поделу тог наоружања?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Формацијски место које то врши, то је један од командира из позадинске чете, командир војног одсека, значи један од њих је задужен, обично то буде чина десетара или водника, сада, зависи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, када припадник резервног састава по позиву штаба или Вашем позиву се јави на зборно место или мобилизацијско место и оде да задужи наоружање, да ли он има већ одређено које наоружање њему иде, на који начин се та евиденција води?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Он нормално, чим дође, покаже свој позив и на основу тог позива, значи та екипа која издаје наоружање, она њега нађе по списку, да му то наоружање конкретно, јер свако наоружање има свој број, да му то наоружање, ту је командир његове чете или командир вода или кога он задужи, он узима тог војника и води га у просторију где се групише, односно где се мобилише та чета или тај и тако даље.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када су у питању добровољци, као облик попуне јединице, ко је вршио, односно доносио одлуку ко ће од њих, како, на који начин, да ли ће бити примљен у трриторијални одред резервног састава?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па, сву ту проверу врши орган, пре свега, орган мобилизације у команди војног одсека у сарадњи значи са органима који су по питању безбедности, по питању морала и ту је присутан нормално и овај представник, односно неко из команде позадинског дела команде, зато са одређеном наменом, значи да сходно броју тих добровољаца да припреми наоружање и оно што треба да се они задуже, значи они врше ту припрему. Након те припреме, како они врше, након те припреме, курир доводи то исто, значи говорим за доброволце, он их доводи на место мобилизације или евентуално ако знају где је то, не мора ни да их доводи, могу сами да дођу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, они дођу са одлуком да су примљени, са задуженом опремом и наоружањем и тек онда се појављују?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, на тај начин а могу, негде се дешавала рецимо ситуација да команда, значи позадински део одмах достави значи наоружање и ту га подели, значи на истом месту где се врши и овај мобилизација.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли икада било ком добровољцу дали наоружање?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Лично?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви лично?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте било којој групи добровољаца или било коме дали неку већу количину наоружања, у смислу неких сандука, муниције, оружја и тако даље?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да се вратимо код ових средстава везе. Ви кажете да је једини начин одржавања сем курирске везе и коришћења ПТТ линија, док су функционисале, била радио-веза са уређајима РУП-33, односно РУП?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: РУП-12, 22.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 12, 22, 33, односно 3.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи те четири врсте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хајте нам појасните, који су то уређаји, начин на који се користе, рекли сте само домет и конкретно, у Вашој јединици, по Вашем сећању, ко је био задужен уређајима везе и са ким сте Ви могли одржавати везу преко уређаја везе?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Прво ја да кажем, ја нисам баш нисам неки стручњак за ту врсту, значи површински сам стручњак у смислу знам зашто је то намењено и како се користи, значи то је довољно да могу да одговорим, ја мислим на то питање. Значи РУП-22 или РУП-12, они су у принципу, по принципу исту намену имају и карактеристике су им веома сличне, значи може домет да им буде и по двадесет, тридесет километара, а и више.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колики је то уређај?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је уређај отприлике величине овог штампача овде што је, буквално овако нешто, ја сада не знам како другачије.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како се он користи, како се носи, транспортује?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Он се транспортује иначе на леђима, то је обучени везиста који значи то обично носи, може на леђима, у покрету, односно када је на месту, он то стави поред себе, ставља антену кратку или дугу, зависи од раздаљине између, значи у саобраћају између два лица које се врши, конкретно свака чета је имала обучене значи који су прошли обуку у војсци, у редовном војном служењу рока, имали су обуку на тим уређајима и они су значи одржавали везу, значи свака чета је имала по један овај радиоуређај, РУП или 12 или 22, то се у принципу ради о истим уређајима и ја сам, нормално, овамо где сам ја радио на командом месту, ја сам имао чисто два војника који су значи наизменично руковали са тим радиоуређајима. То сам хтео да кажем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Са ким сте Ви уз помоћ тих радиоуређаја одржавали везу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам конкретно користио радио-везу са командиром прве чете, друге чете и командиром бањске, треће чете, значи са командиром или са његовим замеником.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле са командирима или евентуално заменицима?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Евентуално заменик ако командир није ту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви имали везу или потребне комуникације са командирима одреда?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Других?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пардон, не одреда него водова?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Нисам ја то, били су самостални водови који су мени директно потчињени, ова три вода, а са четама не, нисам имао потребе да комуницирам, то је једноставно по тој хијерархији, то се подразумева.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли сада да нам кажете конкретно, прва чета, кажете има четири вода, ко су били командири водова?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Командири водова.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте се нешто изјашњавали малочас, рекли сте сумарно. Можете ли да се сетите, ко је командир првог, другог, трећег, четвртог вода?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Поповић капетан, он је првог вода, затим је ту Зекић, командир другог вода, Оташевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је то малопре рекао на питање тужиоца.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он је набројао сумарно, ја покушавам сада да прецизирам, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре га је то тужилац питао.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесам, то сам рекао, али можда нисам рекао конкретно, овај.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, није конкретно рекао, ако може да се изјасни, јако је битно због навода у оптужници и тврдњи да је Минић био командир неког вода, сада ћемо видети ког.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Оташевић, Ћирковић, касније у току, значи, ово сам пропустио овај, дошао је још један поручник по имену Перих, значи касније.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је могао бити командир вода?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То су већ одређени, командири су одређени формацијски, значи формацијски.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пре него што сте Ви примили одред?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, пре него што сам ја примио одред, то су командири који су већ вршили у мирнодопским условима и тако даље, већ су вршили мобилизације и тако даље, нормално који знају своје људство.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када су долазили добровољци који су мобилисани, где су упућивани? Да ли је то насумице било по смислу попуне или сте знали где ће ићи у коју чету?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Обично се ишло тамо где је најмања попуна, где је рецимо људи се одазвало овај позиву, а то је у овом конкретном случају, то је била прва чета, тако да смо велики број добровољаца управо у то време, јер било је и касније долазак добровољаца, није било само у време мобилизације, значи ми смо упућивали у саставу прве чете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И углавном су били у саставу прве чете?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: И углавном су били у саставу чете, барем у том периоду.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви конкретно са покојним Минићем, ако је покојни, имали било какав конкретан контакт, непосредан контакт било којом врстом уређаја, телефоном, радиостаницом, курирском везом?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте имали потребе за тим уопште?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли икада Минићу издали било какво наређење?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У ком саставу, које јединице је Минић био по Вашем сада сећању? Рекли сте да тада нисте могли да се сетите?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У саставу прве чете, према томе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Прве чете, знате ли у ком је воду био?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да ли други, трећи, нисам сигуран, то не могу да тврдим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али искључујете могућност да је био командир вода?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, то није био сигурно, у мом одреду он није био командир вода.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овде се у оптужници помињу неки алтернативни системи веза, сем ових уређаја о којима Ви говорите, који су знатно физички већи и тежи од уређаја везе ручног начина коришћења као што су мотороле и слично, да ли сте Ви имали почетком рата мобилизацијски када сте формирали одред, да ли сте имали мотороле?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте имали мотороле касније?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Мотороле сам, команда војног одсека је одобрила да се негде крајем маја, пошто је био ту један од директора Карића мобилисан, да значи преко реверса затражимо од њих мотороле које смо исто добили, значи то је било негде крајем маја.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, када су формацијски уведене?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Оне нису уведене формацијски, само по дозволи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само уз посебну дозволу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Никада нису биле формацијски средства везе?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Они не, значи то је уз дозволу, значи команде, послали смо тог човека код Карића у Београд и он је реверс донео, тај реверс је заведен негде код позадинаца.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се сећате отприлике колико је тих моторола донето?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да је то дванаест комада.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дванаест комада?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Дванаест комада.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које су оне дате?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Оне се деле командирима чете, значи дате су једне код мене возачу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је пет.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Дао сам, овај, у команду сам дао, четири.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Девет.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: И овај, три сам дао заменику, једном официру који је био на Кошарима, њему сам ја на своју одговорност дао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Једну моторолу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Три комада сам дао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, три су отишле на Кошаре, девет су распоређене, четири у команду и пет у Вашу јединицу.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви, возач и командири чета.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми, начин одржавања везе преко РУП уређаја који сте поменули, конкретно, је ли то била по свом систему, отворена, затворена, сплембована, шифрована и тако даље?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Затворена, ми смо имали два канала да користимо, значи два канала – прави и резервни канал, они су били заштићени.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи заштићени, појасните?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Заштићени, у смислу да само ми који се обраћамо, што вршимо разговор, можемо значи несметано да разговарамо, да мислим, онај ко не треба, не може да нас слуша.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то био потпуно сигуран, безбедан канал између два уређаја?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, сто-посто сигуран, али то је једино могао неко из команде, рецимо армије и тако даље са својим средствима да дође, рецимо у систем везе да уђе, апсолутно, други није могао нико.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ми конкретно, да ли је полиција имала такав уређај, да ли је она могла да врши прислушкивање, слушање или праћење ваших активности по питању разговора?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Теоретски да, али практично не, ја мислим да они немају та средства везе, да не поседују, али ипак ја то не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви до момента који сте сада навели као крај маја, икада пре тога користили било какав други уређај везе у контакту са командирима чета, сем РУП-а?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, значи искључиво радио-уређајима са четама или евентуално, ако је део чете био рецимо у обезбеђењу болнице или шта ја знам или објекта, пошто је радио тај цивилни систем везе, а што се тиче тога, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите, где сте се налазили 24.-ог, описали сте један догађај, почетак рата, бомбардовања, тај догађај са Капишницом, када сте се уплашили за породицу, отишли тамо и тако даље, где је тада било Ваше командно место, где сте се Ви конкретно налазили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: 24.-ог?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 24.-ог.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па место за мобилизацију или командно место.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Уједно командно место?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Уједно, то је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И докле је то трајало?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Мислите колико дана?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је трајало значи 24., 25., 25., 27. и 28.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи тих дана колико је трајала мобилизација?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Колико је трајала мобилизација, ја конкретно сам буквално готово све време био ту, готово све време осим што сам рекао да сам 24.-ог био код породице.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где сте се налазили пре тога, дакле, пре почетка рата, пре увођења ратног стања или непосредне ратне опасности? Где је Ваше седиште било?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Седиште је било у касарни, док није измештена касарна.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када сте изашли из касарне?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам из касарне изашао 24.-ог.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли се у току рата враћали у касарну у смислу седишта Ваше команде?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не, никада, то је уствари суштина била све, не, нисам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, до краја рата, до краја боравка, Ви нисте више у касарну улазили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нити сте имали седиште тамо?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, све је било срушено.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је нека јединица можда имала седиште у касарни, команда неке јединице да је Вама познато?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, није ми познато уопште.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Након изласка из касарне, где сте били, дакле, излазак из касарне, мобилизацијско место, 28., где се онда премештате, где Вам је седиште?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи, након завршене мобилизације, преместили смо се у једну фирму, напуштена фирма и тако, једно сто метара одатле, исто у рејону Брежаник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите назива фирме или?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не бих се могао сетити.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или бар описа чиме се бавила фирма?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је било складиште неког грађевинског материјала, нешто тако, мислим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сте времена ту провели?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ту сам, ту сам провео, морам ипак мало да се присетим, па ту смо провели негде до 14., 15. априла.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 14.-15. априла?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Након тога?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Након тога смо променили, ја говорим за мене.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да, да, ја за Вас говорим.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Након тога, овај, сам отишао у непосредној близини Градске болнице, можда једно тридесет, педесет метара од Градске болнице и ту сам се задржао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је то било, какав објекат је у питању?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је била нека, да кажем, напуштена кућа, нешто, да ли је можда био неки државни објекат, не знам, али знам да се ради о неком доста запостављеном објекту, у смислу намештаја.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хајте сада ако можете да Вас не питам редом, набројте сва своја места на којима сте се налазили команда до краја рата.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Након болнице, био сам, били смо пар дана са друге стране у брдо, значи изнад болнице једно 300-400 метара, ту смо се веома кратко, ту сам се веома кратко задржао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је то било горе, кажете, изнад болнице?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је била нека кућа недовршена кућа, тако да сам ту веома мало био, пар дана. Након тога сам негде, прешао сам код Комерцијалне школе, једно три дана сам био, два до три дана, не могу да кажем тачно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи код Комерцијалне школе?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Кажем да ми је ту командно место било, значи отишао сам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Какав објекат, кућа, фирма?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је део Комерцијалне школе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Део Комерцијалне школе?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Део Комерцијалне школе, овај, након тога сам отишао у рејону села Витомирице, односно Бање где сам у периоду негде од значи почетка маја па до негде 09. маја сам био у том рејону, значи рејон Витомирице према Озиму, односно Бање, значи мењао сам командно место, мало сам био у рејону овај Витомирице или у рејону треће чете у Бањи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сте времена провели тамо рекосте?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ту негде до 10. маја, тако нешто. После 10. маја, да завршим ово?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да, да, наставите до краја.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: После 10. маја до 29., Свети Никола, до 22. маја сам био у складишту једноме, на раскрсници пута за село Гораждевце, значи ту сам био отприлике до 22., знам да је Свети Никола био па зато се сећам да је то тај.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хајте сада да лоцирамо овај датум, дакле 14. мај. Где Вам је било командно место?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Управо овде где сам сада рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле у тој фирми на раскрсници према Гораждевцу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, према Гораждевцу, то је управо на скретању према селу Гораждевцу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, касније?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Након тога, био сам можда један дан или два код Возиног моста, значи то је мост који иде преко реке Бистрице у правцу Дечана, а након тога, значи негде 20. и некога крајем месеца, дошао сам у рејон болнице за плућне болести, санаторијум, то је на сасвим други крај града Пећи, где сам био отприлике до овај капитулације, овај, када је потписан Споразум.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Победа, победа.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ми смо то тако схватили, значи до тог датума смо били значи ту и од 11.-ог до мог, да кажем, опроштаја, расформирања, 17.-ог, вратио сам се назад на раскрсницу према Гораждевцу. Значи, то је отприлике у дан, плус, минус, овај, места где сам углавном.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево, сада ми реците следеће, јесте ли Ви сами представљали команду или је било још официра сем Вас у том?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, у команди, то је уствари, то није права команда, то је командно место.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, командно место, опростите.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То обично, ту сам ја, ту су ови везисти, два возача, курир, евентуално два, три стражара, значи не може да пролази више од десет људи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Десетак људи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Највише.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је било сем Вас других официра тамо?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није било? Да ли је на било којем од ових командних места која сте Ви сада набројали, уз ближе одређење датума у која сте се налазили на тим командним местима, Небојша Минић долазио код Вас, разговарао са Вама, подносио некакве извештаје, примао некакве наредбе од Вас или било шта?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте га на било којем командном месту од ових командних места видели?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је могао да дође код Вас као командира одреда и формацијски и фактички, од људства одреда?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Од људства одреда, могао је да дође командир чете, нормално, његов заменик, евентуално, неко од командира, ако га он упуту, рецимо, ако је нешто конкретно, нешто везано за неке радње, значи морао је ту процедуру да прође, да овај, неко од командира је морао да дође код мене.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када сте издавали наређење за било какву активност јединице, коме сте издавали та наређења?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Пре свега командиру чете или командиру самосталног вода.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или командиру чете или командиру самосталног вода?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Или евентуално заменику, мислим да будем јасан.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи евентуално заменику?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ако је ту заменик, рецимо, примера ради, ако је капетан Влаховић командир друге чете, ако он није ту, њега мења, рецимо, примера ради, Рајковић или неко други, разумете, ја нормално.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хајте када сте поменули чинове, говорите да је међу командирима водова, командирима чета било капетана, Ви сте били поручник. Како то да Ви њима командујете, а Ви сте поручник, каква је разлика између вас? Да ли су они активни официри?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ради се о томе управо што кажете, они су сви били резервни официри, једини сам ја био активни.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А Ви сте били?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам једини био активни поручник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Судија, да ли испред окривљеног постоји име једног заштићеног сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе да постоји, зато што је то саопштено, браниоче, он зна име заштићеног сведока, претпостављам да га и памћење служи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте говорити име и презиме, да ли знате ко је сведок, заштићени сведок?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, мислим, за име сам чуо, али га нисам знао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се сећате сада његовог имена?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Сада се сећам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте га изговарати.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Нећу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Али не знам човека.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте у свом исказу, у једном од ових исказа, дакле не одбрана, помињали презиме које је слично, односно слично, истоврсно презиме као и презиме овог заштићеног сведока.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, јесам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте том приликом мислили на њега или на неког другог?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, то се ради о човеку који је из тамо мога села, значи из околине села Освена, који је дошао у то време и не знам да ли је иначе ушао у добровољце или није, то није битно, али то је сасвим друга особа.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, да ли сте лично познавали лице са тим именом и презименом које има заштићени сведок?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте њега, добро, нисте га познавали, не можете да ли сте га икада видели и тако даље, због његове изјаве па ћемо видети онда. Поменули сте ове траке на којима је писало број одреда, односно бројчана ознака одреда – 177, да ли је тако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ношене те траке?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када, од када?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Од тог времена када сам их набавио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је била обавеза да сваки припадник одреда носи ту траку?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Обавезно да се зна шта ради, како ради да би могао да каже конкретно да именује рецимо, примера ради, припадник тог и тог одреда, тај проблем, зато сам и дао ту идеју, командант је то прихватио и онда сам ја то спровео у дело.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, сваки припадник Вашег одреда у било којој акцији је имао могућност да носи ту траку?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не само у акцији, него и у акцији и иначе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Морао је да носи на униформи траку?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Морао је да носи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хајте да се вратимо на датум 14., односно тај период. Да ли је по Вашем сазнању тог дана или тог датума

или тих датума се одвијала било која акција и активност Вашег одреда а да сте је Ви наредили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сећате ли се Ваше последње наредбе пре тог датума и која је то акција била и коме сте је наредили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Последња.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ко је Вама наредио, дакле објасните нам.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Последња наредба јесте била за Ђурђевдан, тако се и звала та акција, «Ђурђевдан», која је дошла из, нормално команде војног одсека и команде тадашње бригаде која је ту била и та акција је предвиђала да кажемо елиминацију непријатеља у рејону, сада могу да кажем да је то било, рецимо то је Озрим био и тако даље. Међутим, до реализације тог где сам ја требао да учествујем са одређеним бројем људства, мислим да је било два, три вода, сам требао да ангажујем, да изаберем и да ангажујем. Међутим, до те акције није дошло из не знам којих разлога, одлагана је неколико дана и то је задње што сам, овај, задња акција, значи наредба, где ми је речено да учествујем, а иначе, све се радило заједнички.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је подразумевала та акција, какве активности?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Елиминисање ових УЧК који су се појавили ту у том делу у мало већем обиму, међутим, акција није изведена, мислим, да нису били припадници ту или нису могли да се нађу, тако да акција није изведена.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте познавали начелника СУП-а Пећ у том тренутку, дакле у време рата?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Бора Влаховић?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, а чуо сам за њега.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли икада са њим имали неки разговор, неку свађу, нешто?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, никада са тим човеком нисам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вас је икада упозоравао на неке ствари, говорио нешто, немојте то да радите?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, ја њега нисам познавао и никада нисам био у контакту са њим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Лични контакт, физички контакт?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ни лични ни преко средстава.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Састанак неки, било шта?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питаћу Вас једно лично питање, везано је за неке описе, обзиром да неколико лица која су овде саслушана као сведоци, па и сам заштићени сведок, даје неки Ваш опис. Како сте Ви изгледали у време рата, дакле пре десет година, једанаест година, у односу на садашњу конституцију, изглед и све остало? Јесте ли били крупнији, дебљи, да ли сте имали косу, да ли сте имали неке друге ознаке, нисте?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Управо овако као што сада изгледам, ја мислим управо овако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Још једно питање које је врло личне природе, али ја мислим да га морам поставити. Јесте Ви пили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Алкохол?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, веома ретко.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не мислим уопште да ли сте пили, него да ли сте се опијали, да ли сте имали неке проблеме са алкохолом, у том смислу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, чак сам забранио алкохол код мене у јединици.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је од момента почетка рата, односно увођења ратног стања било алкохола у Пећи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па било је, тада је било.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када је донета забрана коришћења алкохола?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам тачан датум, али ја сам већ почетком априла гледао да то спроведем, чак ја мислим да има и да је један из бањске чете био приведен у притвор због пијанства. Међутим, то је био можда дан, два је био притворен и онда пустили. Можда је био још неко, али. Ја не кажем да нису људи пили, то не могу да гарантујем, али је забрана била сигурно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Реците ми непосредно пре хапшења, Ви сте војни пензионер?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Са пензијом од?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Око 40.000,00.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико чланова породичног домаћинства имате?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Са мном 6.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То су? И супруга и четворо деце?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Супруга и четворо деце.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где сте живели пре овог, пре хапшења?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Пре хапшења сам живео у Аранђеловцу као подстанар.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, немате ни сопствену кућу? Ви сте подстанар?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колко сте плаћали тај смештај?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па око 100 евра.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли имате лични аутомобил или било шта друго?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то било? Добро. Ја сам помешала малопре, да Вам кажем пре него што пређем на питања Вас и Срећка Поповића, па сам њега питала како му је жена и да ли је болесна. То је Ваша супруга болесна? Тако сте рекли?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Добро. Хоћу да Вас питам везано за ово што. Молим?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хоћу ли ја или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако како пише у закону а то сам ја и чланови већа. И немојте ми се обраћати молим Вас без микрофона, зато што мора да се евидентира све, знате што кажете јер овако не можемо разговарати. Везано за ово што је Ваш бранилац сада питао, ја ћу се надовезати на то. Сугеришите када будете уморни, обзиром да смо почели пре једно два сата. Реците ми, од Вас су одузете неке ствари приликом вршења претреса и тако даље. Сећате се тога?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па сећам се углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел су одузете неке фотографије од Вас?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Од мене? Ја мислим да јесу одузете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу? Из ког доба су те фотографије?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ја не знам док не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 7 фотографија. Ви не знате које су одузете или нисте уопште гледали то? Добро. Сад ћемо да их погледамо. Каже 7 колор фотографија. Сад ћемо да их погледамо, да нам кажете из ког су доба те фотографије јер сте Ви на тим сликама.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Само не сећам се које су то фотографије, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко документ-камере ћемо. Само да констатујемо.

За овим, оптуженом се преко документ-камере приказују фотографије које су од њега одузете 12.03.2010.године, приликом претресања стана и фотографије су обележене бројевима од 1-7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште не чујете?

Окривљени: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Озбиљно?

Окривљени: Јел може да се повећа мало ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, сад ћемо да видимо са режијом. Ево ја приближавам микрофон, иначе, нисте пропустили ништа страшно, биће то у транскрипту, само сам констатовала да се показују ове фотографије које су одузете. Ајдемо на слику бр. 1. Да ли може режија документ-камеру? Фотографија дакле бр. 1.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овде сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви ту?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па са десне стране други. Значи, овај погнути што је човек, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај има један испред Вас који је погнут, не види се лице, онда сте Ви? Јел тако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, како би то рекли, с десна први чији се лик види јел тако, гледано са десна у лево, други ако се гледа и овај човек који је сагнут. И из ког је то доба?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово је снимано Гледићке планине, близу ту, војног одсека Крагујевац 2002. ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је 2002? Дакле, после бомбардовања?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, 2002. Ово је командант, начелник штаба официр из команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видимо сад и слику бр. 2.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Исто је, ова слика је исто, из истог периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог истог излета?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, да, са истог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте Ви ту?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам овде десно крајње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: С леве стране пута, од мене је десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Гледано с лева на десно последњи јел тако? Гледано с лева на десно последњи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А извињавам се, питајте га за остале ликове на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће тужилац, сугерише да Вас питамо за ове друге ко је с Вама ово?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези са првом фотографијом питајте га који су ликови и шта држи у руци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим, добро. Ајде да видимо онда ову прву. Шта тужилац, кад смо већ код тих слика, шта ту тужиоче? Питамо ко су остали људи на слици? И? Оптужени.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Држе прутеве за роштиљ а иначе су људи из састава команде Крагујевачког војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како се зову?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово је Трајковић, овај старији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо с лева на десно. Први?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Први не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Други?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Други исто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово је Трајковић начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што има наочаре?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што има наочаре? Тамо што држи чашу са две руке? То је Оташевић?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је Оташевић потпуковник начелник позадине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то овај Оташевић што је био малопре кад сте га набрајали? Није?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Нема то везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај што пије?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овај што пије то је Козомора, потпуковник начелник мобилизације. Овога човека не би могао, ово је командант ја мислим овај леђима што се сагао доле испред мене. Мислим да је пуковник Даниловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте питали још за?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај што пије кажеш, шта се ту пије? Шта је ово у флаши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово доле?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја мислим да шприцер пије, видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Крста Бобот нешто виче. Шта кажете шприцер? Добро. Идемо слику бр.2. Ви сте значи последњи с лева на десно и овде ко је још ту?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овде, Плавшић, Козомора, овога не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С лева на десно причате?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да с лева је Плавшић потпуковник, потпуковник Козомора, овај је не могу да се сетим исто је потпуковник и овде капетан то сам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је направљена ова слика?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже на истом излету тужиоче, рекао је већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Број 2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, рекао је на истом излету. Број 3, не знамо шта је ово. А то је исти излет јел?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Исти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да нам каже за сваку слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче. Не можете, значи, искључите микрофон, сад ћемо да питамо. Ако имате да питате јавите се, па онда Ви можете да питате. Дакле, кажете да је ово на истом излету тад 2002 јел?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ко је ту? Јел видите ту или не?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Видим сад, ово је командант пуковник Даниловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам опет с лева на десно?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Са лева да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С лева на десно.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Пуковник са капом Даниловић пуковник, ово је потпуковник Трајковић, овога са секиром не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У ствари, сетио сам се, Ђоковић потпуковник начелник регрутације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па онда овај.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Онда је Козомора и овде сам ја, овде овај задњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац сад да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Добро. Онда ова четири слика?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово је слика из Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Отприлике јесте снимана, у јануару, децембру 98. или у јануару док сам још био у саставу ове артиљеријске јединице. Овде сам ја сликан са десетарима, командирима водова, командирима одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пре бомбардовања јел тако? Отприлике.
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па кажем јануар 99. или је децембар 98. Ово је на писти, снимано неки било тактичко-технички збор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте који?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам овде са леве стране други.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране други који стоји у маскирној униформи?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел сте тако после изгледали у време марта, априла, маја јуна?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Управо овако ево како сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље. На пету.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је на слици?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде на овој слици? Добро. Вратите нам онда да нам каже оптужени ко је на слици, то је на неком полигону или тако? Редовни војници?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово су редовни војници, ја се не сећам како се зову стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви у обичним униформама?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Све су ово редовни војници.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовни?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Комплетно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај овде други у маскирној униформи?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То сам ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не. Овај први с лева?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Први с лева, не знам. Мислим да је био ћата али се не сећам овај његовог имена и презимена. Значи, на одслужењу је редовног војног рока.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда 5 слика? Е ово је сад нешто, мислим то. Ајдемо даље, 6, то, шта је ово сад? Оно 5, оно је била нека Ваша породична фотографија или шта? 5?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Претходна фотографија, ту ми је зет и његов кум.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Породична. А ово браниоци? Хоћете да? Ово шта је сад?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ово је слика са херцеговачког ратишта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6 јел тако? Слика бр. 6. Шта је то?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Слика из Херцеговине, 91. година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви ту били учествовали?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Где сте Ви?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам овај што дрема овде први. Значи до камена, или с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране први јел тако? И колко сте били на херцеговачком ратишту?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па био сам до, од септембра до кад смо се повукли негде тамо мај, јун месец, ја мислим половина маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: 91-92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 92. Јел сте били после у Босни?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, после сам прекомандован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте овде имали неку командну неку улогу у овом херцеговачком?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Био сам командир извиђачке, овај, артиљеријске извиђачке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо сада 7.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су ови људи поред њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега је важно ко су ови људи са херцеговачког ратишта? Што су важни људи са херцеговачког ратишта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што су неки прелазили на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то сад важно за одбрану овог оптуженог ако су неки људи одавде прешли на Косово?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам да ли може да се изјасни на околност ко су људи на слици поред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А ја онда кажем због чега је то важно? Сад у овом тренутку за ову оптужницу? Не видим Вас уопште сад добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да би определио и објаснио фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да определи и да објасни фотографију, тако што ће нам рећи ко су људи на фотографији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није довољно да каже, ово сам ја овде, да каже која је ситуација и који су људи око њега ако му већ показујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно је тужиоче ако га питамо ко сте Ви? А он да каже то сам ја. Наравно да је довољно да каже ко је он, нормално да је довољно. Јел ово исто војска? Тај Ваш извиђачко-војно-извиђачко артиљеријски одред?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па углавном су ту из резервног састава овај, тадашње те јединице ЈНА. Значи, регуларне јединице ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте после сретали некад ове људе на некад на неком другом ратишту? Не?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не. Апсолутно, и не могу да се сетим ни презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо број 7. Е сад ово, ово је нека Ваша приватна фотографија или нешто што има везе са војском јер је овај човек у овој униформи напред.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Рећи ћу Вам већ кад, мислим ово су све припадници овај, команде војног одсека Крагујевац, буквално они људи које смо претходно гледали слике, ово је слика мислим да је Опленац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки излет јел?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, излет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од кад је слика?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, 92. или 93, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2002 ваљда?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Пардон, 2002.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви овде?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам у задњем реду, улазна врата ова, значи где је тамно, где су отворена врата па задње рефлекс има, значи, у задњем реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У овом пругастом или у овом плавом?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Иза тог пругастог, иза у плавом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У плавој кошуљи? Добро. Е сада, да ли има питања тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су људи на слици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По имену или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По имену, јел се сећа неког имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти они што су били на излету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговарате уместо њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је већ рекао да се сећа оних који су на излету. То Вам је оно када тамо, кад сте радили, како сте рекли, пре него што сте се пензионисали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Ви мени одбијате то питање или не одбијате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вам не одбијам ја. А што Ви вичете тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не вичем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључила сам сад, е сад да причам овде са овим оптуженим, значи, 2002. сте се пензионисали јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ја сам и Вас искључила. Укључите микрофон. 2004. тад сте још радили и сада нам кажите јел су ови људи радили с Вама? Ко су ти људи? То су они који су били на излету.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То су људи значи, командант војног одсека Крагујевац је овај човек у центру што је, вани са руком што се види испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате како ћемо ово да решимо? Има ли неког ту на пример, Гојковића, Антића?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неког ко је био на Косову тамо с Вама у Пећи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, овде нема човека који је био на Косову да ја знам мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо ову фотографију да копирамо па ћемо Вас замолити да оне којих се сећате да упишете руком, па ћемо онда да видимо да ли и даље има неких питања. Оног кога се сећате, уписаћете руком, ми ћемо ово да Вам фотокопирамо и даћемо Вам сутра, сад то заиста технички не можемо да изведемо више за то немамо услова, али добићете сутра то на суђењу па ћете нам написати да се не присећате овако и да нам не објашњавате па да то нешто погрешно уђе, први лево, први десно и тако. Тако да можемо да вратимо режији, да кажемо да врате слику у судницу, а Ви. Питање неко за слику?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није питање него примедба ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац оптуженог адвокат Горан Петронијевић. Принципијелно имам примедбу на постављена питања, препознавања лица која немају никакве везе са овим догађајем. Ваше питање је потпуно било умесно и разјаснило сву тежњу тужиоца, претпостављам да је то његова намера била да ли се неко од ових лица које он препознаје налазило у време овог догађаја и у којој функцији на месту овог догађаја. Он је јасно рекао, не, да ја знам. Све остало шта се на овој фотографији види, ко се види, потпуно је ирелевантно. Па Вас молим примедба је у том правцу да не губимо време и да оптерећујемо и предмет и све остало око тих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, нећемо да губимо време. Фотокопираћемо ову слику тако да ћемо тако на тај начин то да решимо, ја исто не могу да пратим ко је први лево, други и тако. И не види се добро. Али сада хоћу да Вас питам. Фактички, обзиром да сте Ви нас све овако оно све што сте нам испричали, морам да признам, доживљавам то као неку теорију, то је одред, па то су чете, па ту су самосталне чете, па ту су водови и тако даље. Е сад, како је то све изгледало тамо на лицу места? Знате, то мене интересује. Почео је рат и бомбардовање и сад све то не могу да схватим, јел сте Ви то ишли као да су све Ваше активности биле да се селите од једног командног места до другог и да тих првих пар дана попуњавате јединицу и то је то. И била је нека акција за Ђурђевдан, али та акција на крају се у њу није ишло. То, овако мени за сад, јел сам ја то добро разумела или нисам?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Отприлике је тако, само овај, таква су и питања била, мислим неко ме питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисмо ми Вас питали да нам причате ове чете, водови и то, то сте Ви сами причали, зато Вас питам како је то све изгледало конкретно. Колко људи има у том 177?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У 177 је било око 400 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико има у сваком од ових чета?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Свака чета има овај четири вода, сваки од тих водова има око 30 војника, значи, ја мислим да је 108 али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко Вам имају ови самостални?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Самостални, отприлике 30 њих има, мислим 35, не могу тачно, не сећам се тачног броја, знам да је од 30-35 рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад Ви мени кажите, Ви сте командант за тих 400 људи? Где они седе, где они спавају? Они нису сви из Пећи. Ко брине о томе да им се све то организује?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се стара да ли су сви они јели? Јел Ви бринете? Јел имате човека који Вам поднесе рапорт да ли су сви они јели?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да Вам кажем нешто, они сходно локацији где се налазе, овај позадина војног одсека команде њима доставља храну, који су значи на месту. То је страшно раштркана су та места. Значи, један део тих ја ћу да их називам војницима. Један део војника је значи на задужењу, значи, почев од територијалног места њиховог до места где они чувају објекат. Један део војника јесте на одмору, ми нисмо имали могућност да то, да људе држимо рецимо у смислу као мирнодопску касарну или да подигнемо логор и тако даље. Али су они значи били слободни и могли су да оду својим кућама, пошто су већином и били ту месно овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај Ваш одред већином из тих, Пећи и околних села или је нешто било и из других места?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: 90, више од 90% су били значи из град Пећи, евентуално из приградских ових села као што је рецимо Витомирица, као што су рецимо овај Накло, као што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте набрајати села, али у сваком случају разумем да је то у близини.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су Вам самостални?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па исто то важи за самосталне, ја сам те самосталне водове значи ангажовао према значи употребној тој, значи примера ради једно одељење БСТ-а је било рецимо распоређено на терену,

значи да примера ради у реону пољопривредног поља Захач, рецимо где смо добили наредбу да држимо ту локацију, ту је рецимо био и минобацачки вод, стим што је значи људство се мењало, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи јединице су биле у смислу тих самосталних водова, што питате, прво постоји тај пратећи вод, то је он уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знате шта, мислим уопште сад Ви опет одосте у теорију, значи у пракси, имате 400 људи, од тога вам је колико процената, колико посто је тих људи на одмору?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што кажете иде кући и тако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: 30 до 40 % људства је увек на одмору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Остали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остаје вам 300, за тих 300 ко њима издаје наредбе, ко добија извештај о томе шта су они урадили, о извршеним задацима, да ли је поступљено по наредби?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Све се то регулише на нивоу чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја ту координирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас и питам, имате ли Ви контакт уопште са тим свим задацима, није ваљда само да се селите, молим Вас од командног места једног до другог.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам те јединице нормално редовно обилазио, контролисао у каквом су стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По војној хијерархији, у војсци тада како се звала Војска Југославије је ли, тада у Пећи која друга војска има, је ли има неки одред или нека друга формација која је виша од Вас, да ли је тај Антић и тај Гојковић, да ли су они ту у Пећи или су на неком другом месту физички?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, да, у Пећи су, у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли седите у истој команди и Ви и они?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, ми смо одвојени. Осим кад идем на састанак, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли идете свакодневно на састанке?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па углавном сваки дан сам био у обавези да дођем у команду, а богами неки пут и ванредно рецимо зависи према потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте од њих добијали задатке?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, директно сам добио задатке од значи команданта или начелника штаба, или рецимо од начелника штаба рецимо бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била полиција ту у Пећи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Полиција, полиција као полиција је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ова значи је ли била ова полиција локална и да ли је била она из Србије која је дошла?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, била је редовна ова полиција из Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовна полиција?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Присутна, обично су били на те пунктове, на, тамо сам их ја виђао мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је обезбеђивао објекте и ви и полиција, како сте се поделили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па зависи које објекте, нисмо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то делило?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па мени је формацијски задатак био ово што сам ја набројао, да ја то обезбедим значи и ја сам то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полиција?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Е то не знам, да ли су они имали исту обавезу ја стварно то не знам, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви имате контакт са полицијом, јесте имали контакте?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја не, зашто би ја имао, то команда има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то, значи Антић и Гојковић или ко?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па може Антић, Гојковић, сви из команде могу да буду у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико их има у команди? Јесте и Ви у команди или нисте?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, ја нисам у команди, ја сам командант одреда, а друго је команда војног одсека Пећа, она је изнад мене, она је значи посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи ту је могао да буде у контакту са њима и начелник мобилизације, да проверава рецимо ко долази од добровољаца код нас рецимо могао је да буде начелник безбедности, могао

је да буде и начелник позадине, значи сви ови које сам набројао, они су могли. Ја мислим да су они имали неки Кризни штаб заједнички колико сам ја упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам хтела да Вас питам, није ваљда тамо свако ишао на своју страну.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, имали су они тај Кризни штаб заједнички и ту су координирали акцију, прем би тако требало, ја ту нисам учествовао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте учествовали у некој акцији заједно са полицијом?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Са полицијом, па требали смо примера ради, ја сам сада помињао опет ову акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите то што није било, је ли има нека која је била акција?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па било где што је се дешавало је било у сарадњи са полицијом, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је на том нивоу као Ви, на том нивоу командовања у полицији?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Полиције, као ја, не би могао да кажем, мислим да је Стојановић, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то обична полиција или ПЈП или САЈ или који су то?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је обична полиција, значи обична полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обична полиција.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овај командир ваљда чете њихове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас све то питам, зато што кажете да не знате Влаховића.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је начелник обичне полиције у Пећи, али знате да је овај Мртви био у ПЈП, и то ми овако.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Виђао сам га, виђао сам га госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Влаховића нисте виђали?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мртвог сте виђали?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То Вас питам, знате.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Мислим говорим оно што сам видео у касарни, о томе причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте виђали у касарни?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Као припадника ПЈП виђао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мртвог?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да и ову двојицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он тражио у касарни?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тражио у касарни Мртви?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Они су Посебна јединица полиције ту спавала, ту је имала преноћиште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте обезбеђивали касарну, Ви сте нам мало пре рекли да је ваша нека војска, не знам сад, сад ћу да нађем ако сам записала.
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Говорим после бомбардовања госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања.
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Моја дужност је значи када се евакуише касарна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања мислите после 10. јуна или како?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не, када је проглашена значи општа опасност, када се касарна иселила, моја формацијска дужност је да обезбедим споља касарну да не би дошло до пљачке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објекат је ли тако, објекат обезбеђујете?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да. А то што сам видео те из ПЈП то је било 1998. године, није то било тада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 1998. сте видели Мртвог ту?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Мртвога и ову двојицу сам видео да су припадници ПЈП.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју двојицу?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: 1998.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју двојицу?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па кажем да сам Поповића и Кастратовића, њих сам из виђења видео ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте чули можда за јединицу «Муње»?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, чуо сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, када?
ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Али само сам чуо јер они су вероватно били у саставу те ПЈП, али чуо сам, само сам чуо, ништа друго, јер ја са њима нисам имао никакве додирне везе, ја сам био у активну војску. И кажем био сам дежурни официр, нормално да сам их виђао ту обилазио сам нормално касарну, али то је све било у миру 1998. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сада да пређемо на 1999. годину када сте обезбеђивали ту воду, па пекару, па све остало, како је ту било, јесте водили рачуна ко се бринуо о становништву локалном ту у граду и у селима?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, нормално да јесам, значи отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска или полиција?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам обезбеђивао, ја сам се бринуо о томе да ли су они имали неке друге задатке ја то не знам. Углавном сам их, искрено речено ретко и виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Полицајце, овако у некаквим патролама да кажем и нешто слично, али ја причам, ја хоћу да кажем да смо ми обезбеђивали значи све те објекте и за то одвајали људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас сада питам ако сте обезбеђивали све те објекте па знате да су биле две саботаже у фабрици воде, па сте обезбеђивали пекару, шта је било са локалним становништвом? Ето то Вас питам, па сте неке раднике водили, доводили на посао, разумете шта Вас питам?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Што се тиче, да почнем ово задње, што се тиче тих радника који су тамо радили и њихови чланови породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам испричали, значи сада питам уопште за локално становништво у Пећи и околним селима.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па локално становништво је живело тамо, додуше велики број је напустио своје делове, али су неки и живели и у граду и ван града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и из те пекаре се снабдевала и војска и полиција?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, војска и цивили. Да, из те пекаре су се снабдевали, рекао сам и ко је био директор и већина тих радника је остала да ту ради, е сад за понеке пошто је тражио тај директор је тражио од мене да помогнем да обезбедимо рецимо људе који су ишли кући да преспавају рецимо ти радници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада да Вас питам нешто, која Ваша чета или који Ваш самостални вод је био задужен за ту пекару?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То смо мењали, значи није један био задужен, него према значи некаквој редној листи да кажемо сам мењао, а некад и није то била редна листа него како је било слободно значи која чета је имала слободно рецимо људство, није ту морао да дође читав вод, јер отприлике 20 до 22 човека је било у обезбеђењу овога, пекаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта хоћу да Вас питам, не да Вас нешто ловим али хоћу да Вас питам како дође до тога да директор једне фабрике у којој се прави хлеб дође код Вас лично као команданта 177. одреда и тражи да Ви одредите који ће људи да прате његове раднике, а да то не пита, да прескочи ове ваше, команданта или командира самостаног вода, па командира чете, разумете како то одмах код Вас?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па није он мене питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Није он мене питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да не знате на пример начелника полиције, то?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Он није питао мене, тај рецимо директор него он је разговарао у команди Војног одсека која дефакто има ту власт на тој територији. И нормално да су га из команде упутили на мене пошто сам ја на том реону имао људе своје и који сам једини могао да извршим реално обезбеђење, јер други није имао ко, а зашто се он није обраћао некоме другоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то добијали као задатак или како?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је мени задатак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама био задатак?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и тај задатак где је евидентиран ако Ви ништа нисте водили од те документације осим личне бележнице и ако сте ишли свакодневно на састанке, зашто нисте о томе разговарали?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам добио писмено наређење, ја сам то наређење и извршио, а то да сам водио, нисам водио да вам кажем, једино сам водио рецимо своје бележнице, знам ко ми је тамо, ради, ја и командир чете морали смо да водимо људство које је тамо стим што ја нисам то појединачно имао, него каже мени командир чете примера ради, послао сам Ђекића поручника да обезбеди ове седмице је он тамо или 15 дана и ту се завршило моје да кажем, добро ја сам обилазио, масу пута сам ишао да обиђем да видим како то функционише да, не у смислу као се процес ради посла него да ли има безбедносних проблема за те људе који раде тамо. Ако сам одговорио, не знам шта сте ми тражили, ако ме питате зашто ови из полиције ту нема никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не питам Вас, питала сам за тај ратни дневник, зашто нисте сугерисали тамо на састанцима да добијете тај и да то водите, али то је Ваш одговор. А хоћу да Вас питам је ли могло то кад кажете рекао ми је командир чете распоредио сам војнике, распоредио сам чету и тако даље, је ли могло да се деси да неко да оружје без вашег знања, некоме сандук оружја?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Сви који су у саставу они су већ наоружани, у току мобилизације сви су наоружани. Значи сви имају оружје који су припадници овога и ту није могао да се неко са стране, то су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је издавао наредбе да се ти људи наоружају, ко је могао да изда ту наредбу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да ли ме питате за редовни састав или за добровољце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас и за једне и за друге и за редовни састав и за добровољце, посебно за добровољце?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ево казаћу вам одмах, овај поновићу да сви припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче нешто без микрофона?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, не са микрофоном. Ја сам само хтео да вас упозорим да ипак окривљени о овоме свему одговорио на питање које сам ја поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Није ми јасно браниоче зато понављам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А ако евентуално нисте евидентирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми јасно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете поново, није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па могу наравно зато га и питам, зато га и питам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Никаких примедби у том правцу да судско веће не може поново питати оно што сам ја питао, али хоћу да кажем да је то све већ објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, мислим мени није јасно. Да ми објасни ко је могао да наоружа добровољце?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Што се тиче наоружања значи резервног састава, значи до мобилизације та средства значи пушке и остало се држи у магацину. У магацинима по списку, по броју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не немојте то, значи питам просто, ко је могао да наоружа добровољце, иначе то сте, ту Вас је управо на овом месту где и ја сада прекинуо Ваш бранилац, немојте нам објашњавати како су стајале пушке, него просто реците ко је могао да изда наредбу да се наоружају добровољци, да се група добровољаца наоружа?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овако, начелник за мобилизацију је задужен значи за те активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник за мобилизацију у саставу вашег одреда?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Из команде војног одсека. Он је задужен за то и након ове провере што се извршила он значи њима даје зелено светло значи одобрава им да постану припадници мог одреда или било чијег није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када дођу у ваш одред ко је могао да изда наредбу.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када дођу у ваш одред, када су већ распоређени у ваш одред, ко је могао да изда наредбу да се они наоружају?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево само да завршим. Значи када је начелник мобилизације то аминовао, поред њега стоји представник позадинског значи команданта начелника позадине, значи неко од тих референата и он је дужан значи када то буде формира се списак значи тих добровољаца који иду да кажем директно код мене, они им дају наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они, који они?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи ови из позадине, значи од начелника позадине људство, одређено које се одреди. Њих одређује командант, не одређујем ја, значи то људство њима издаје наоружање из резерве, значи не оно што је намењено за попуњавање резервног, редовног састава. Значи за добровољце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви онда ту радите?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја њих примам и распоређујем их у јединицу, стављам их у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и они кажу ми смо дошли са наоружањем и са опремом?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па дошли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што Ви да их распоређујете када они већ распоређени код вас, обучени, добили оружје и само дошли.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Али нису распоређени у нижу јединицу где ће да иду, јер ја их распоређујем значи у нижу јединицу, у чете, односно у самосталне водове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми те таблице за возила?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Таблице за возила, постоје таблице за возила, значи претпостављам да мислите на војне таблице је ли тако. Постоје значи таблице у смислу значи ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на њима пише војска је ли тако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, Војска Југославије пише, онда пише ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте то, то су вероватно какве ове сада у свакодневном животу могу да се виде?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, није то то. То је у неком облику троугла, значи то је значи ознака, значи нека врста регистрације возила и то издаје начелник позадине или саобраћајни орган који је унутар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А начелник позадине је ко? Његово име у то доба?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Потпуковник Новаковић Новица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи он, његов орган саобраћајни, он то издаје и он врши потпис, ту говорим за једино начелник позадине је

меродаван за то да уради и осим тога мора да добије, значи онај ко добије, он мора да добије и налог јер без налога ништа не значи то, значи мора да постоји налог, то је рецимо обичан да кажемо службеник, возач, он мора да има налог када неког вози било где. Значи мора да има и налог као и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: И онда тај рецимо према употреби тог возила, рецимо возило треба да иде на пети километар конкретан, рецимо где сам ја имао један од правца рецимо Руговске клисуре, значи тамо је био, он иде тамо њима да однесе неке потрепштине, храну и тако даље, њему мора да се потпише командир ако је возило и чете, мора да се потпише командир чете, додуше имам и ја право ако није он ту, могу и ја да му потпишем налог, значи да он може тај камион, са тим камионом да управља тај возач, име и презиме возача, и доле мора да буде потпис рецимо мој ако сам конкретно ја послао тај камион, ако је неко из чете, мора командир чете или његов заменик, значи мора да буде потпис уз тај трокут или троугао, мора да постоји и налог. Ето то је што сам хтео да кажем у вези како се легално користило возило и ко је давао те да кажем регистарске таблице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време бомбардовања је ли имала војска и полиција, у ствари за војску, Ви сте војска, јесту ли могли да заплене одређено возило за потребе неке акције или за потребе војске?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, за време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је давао тим људима таблице?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Тим људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када дође тако заплењено возило?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ако се заплени возило, оно мора да обавезно да га аминује рецимо команда, значи ја нисам, рецимо конкретно ја као командант одреда нисам имао то право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је издавао бонове за гориво?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Све је то ова служба од начелника позадине, односно помоћника команданта за позадину, значи они су издавали и бонове и регистарске таблице и налоге за овај то, значи ја нисам имао то право да примера ради зауставим тога и тога и да му одузнем возило, рекреирам и тако даље, и да га кажем то мени треба и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добијали на који начин обавештење о доласку припадника ОВК у одређена села или у одређене објекте у Пећи, или опасности од њих?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Како смо добили обавештења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви добијали?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па да вам кажем, ту буквално начин јесте када они припуцају на нас и ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли сте Ви обавештавани нешто о неким покретима на тим састанцима или?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, то сам добијао информације на састанцима рецимо у команди, пошто се информације размењују рецимо између развојних тих других јединица које су у додиру са нама рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте добијали ту на састанцима обавештење о кретању и цивилног становништва ако је бежало у већим групама?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не, то ми нисмо, ја у томе нисам, није о томе било говора рецимо барем не на овим састанцима овог типа, значи ја идем на састанак код команданта, начелника штаба или другог да му реферишем шта сам урадио, односно да добијем задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте имали информације рецимо о неким паљењима, пљачкањима и тако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја да сам имао, па ја сам имао сазнања о томе, што се каже није то мој посао био, да кажем да ја сада причам о томе команданту, има то орган безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми који су Вас то разлози руководили да направите беле траке?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па кажем вам управо због тога што је велика концентрација била војске у граду Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од које сте ви војске хтели да се разликујете, ви сте исто војска, професионални војник ту сте пензионисани?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ми смо ту стално судија, ми смо ту стално, има ту људи који пролазе, пролазили су и тако даље, било је случајева, да будемо реални, било је случајева пљачке и тако даље. И тад смо помислили да је најбоље решење било да неко прстом не може да упире, кокретно ево га овај из 177. одреда, он је запалио кућу, опљачкао то и тако. То је тај повод, значи никакав други, ако сам потрудио се да Вам објасним, значи мени је то био задатак, нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био задатак, ја сам Вас питала за те траке, ви сад опет о задатку, а кад смо већ код задатка испричајте нам шта су били све Ваши задаци осим чувања тих објеката, како су уопште изгледали ти дани тада вама, шта сте Ви радили?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ево рецимо конкретно описаћу рецимо делови чете су рецимо пошто смо ми Б формација, ми немамо те офанзивне задатке и тако даље, запоседнемо рецимо јединица која је извршила да кажем ликвидацију или је ослободила или је на други начин значи утврдила да је примера ради једна локација села да је празна, и ми

добејемо задатак да ту запоседнемо линију и ископамо ровове, примера ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми, значи ја одем на састанак у команду, и мени тај и тај човек каже иди уради то, ја дам наредбу.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево конкретно Трећа чета Бањска треба да запоседне ивицу планине значи у реону Студеница и тако даље, ја одем тамо на лицу места, буквално на лицу места, договорим се са командиром чете, видимо какво је његово расположиво стање ту и онда са тим људством у сарадњи са јединицом која је значи била пре нас, они нас уведу у тај простор, ми ту тај простор држимо и наш је простор да чувамо да нам не би непријатељ ушао у позадину. Значи буквално сам описао рецимо догађај Сребреница, чуј Сребреница, Студеница, значи Каличане, појас у реону села Врела уз саму ивицу планине. Значи описао сам, добио сам тај задатак, значи ангажуј чету за то и то. Или рецимо каже ми, нареди ми командант, односно начелник штаба, пардон, да рецимо изместим минобацаче, значи да им нађем положај у реону поља Захач, зато што је ту предвиђен десант НАТО снага, значи ми у саставу значи те акције, наш задатак између осталог јесте да са својом то мало што имам, значи тај вод минобацачки и ти топови, значи да их изместим на једну локацију, на другу дођу друге јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад дођете тако да обезбеђујете неку локацију је ли Ви сазнајете да су тамо још и полиција неке формације полицијске, неке можда формације добровољачке које су биле у саставу можда полиције?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Вас то не интересује?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Чак се и не трудим да сазнам, јер мени је битно да сазнам ко је мени лево и десно од мене од регуларних војски. Мислим не интересује ме, интересује ме али у том моменту ме није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам никада нису саопштавали?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам нису саопштавали? Нико Вам није рекао ту је код тебе и полиција, па је тај командант полиције, јесте ли некад били заједно?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не. Никад у тим околностима које ја сада причам за обезбеђење конкретно неке линије и тако даље ту полиција у том стационарном смислу није учествовала, а да ли је она учествовала у претходним офанзивним и тако активностима, то ја не знам, ја сам пробао да вам кажем једну акцију где је требало да се то уради, међутим то се није урадило не знам зашто и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми молим Вас је ли било неких добровољаца у саставу војске уопште, ако кажете да сте стављали те ознаке, те беле траке и то?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У другим јединицама мислите да ли је било добровољаца, па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то друге јединице на пример?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па друге јединице ту је била комплетна 125. бригада која је водила борбе на Кошарама и на граници, они су имали пуно тих добровољаца, то знам сигурно јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ваша није имала?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви нисте имали добровољце?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па јесам, имао сам и ја добровољце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте исто имали добровољце?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да. Па ја све време причам да сам имао добровољце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам на ове добровољце као што је група «Шакали»?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из оптужнице, ми о томе причамо.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо ми о вашим што су учествовали у рату знате, него у овом догађају који је у оптужници.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Тај појам «Шакали» и тако даље то је нешто што је мени странао и то сам ја о тој јединици чуо овде, односно када сам ухапшен. Значи то је једино што ја могу у вези тога да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што сте рекли у полицији, задатке у то време сам добијао од начелника или команданта Штаба ВТО Пећ или од начелника штаба 125. моторизоване, нама нисте данас поменули да се добијали команде од начелника штаба 125. моторизоване бригаде, потпуковник, мислим да се ради о Николићу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам то име, не знам да је тачно, али је чињеница јер ми смо подређени значи буквално Војни одсек и јединице које су ту, оне су у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само нам кажите да ли сте од ове 125. од начелника штаба 125. моторизоване, потпуковника Николића добијали команду?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, управо сам добио ово што сам сада испричао, рецимо извештај минобацача и испред те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како је дошло до тога да у вашем записнику о вашем испитивању у полицији да се појави Небојша Минић

звани Мртви, као и група добровољаца коју сте Ви распоредили у оквиру прве чете?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам ја то, то није веродостојно, ја кажем да су се појавили три човека које сам ја познао, ако је то група, то је то. За које сам рекао да их знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има више, каже неки држављанин Русије?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам ја само кажем та изјава је дата у одређеним условима тако да сам вероватно нешто рекао што није тачно, а ово што сад причам то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У условима поподне. Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја се тога не сећам уствари да сам и рекао, право да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам, ево ратни дневник каже да овај када је формирана та јединица, каже почетком априла, то све може да се утврди увидом у ратни дневник који сам ја водио и предао у Војни одсек Крушевац?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па исто је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није овај ратни дневник?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није овај, него неки други?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, ја нисам никакав, ја сам предао уствари, пардон, ја сам предао тај дневник који сам рекао да су ми дали негде крајем маја, донели су ми људи крајем маја тај ратни дневник, значај малтене је крај рата, можда је било још који дан, и сасвим нормално да сам га ја ставио у тој канцеларији ратној и ту канцеларију комплетно сам ја предао Војном одсеку, значи команди у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли то ово овде што Вам показујемо, ово што сте гледали онај ратни дневник, јесте Ви то предали?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, то се ја не сећам, то је мени, ту нема мог рукописа ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам јесте Ви то предали или нешто друго?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, ово није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми Ви сте рекли тада у полицији да је ова, да су они претходно били избачени из полиције и пребачени код Вас у ваш овај 177. ?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад кажете да су све време били у полицији, Мртви и остали?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па то сам ја чуо да вам кажем, да су они истерани из полиције, а ја знам сигурно да су били 1998. у полицији, у време 1998. су били у полицији, јер сам их тада виђао, мислим, ја не знам

кад, нисам ја обраћао пажњу за њима него чисто по сећању. Они су ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 1999.?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да ли су били у полицији, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Мртви, је ли долазио у касарну?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Никад га нисам видео верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали 1999. године у граду?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам 1999. углавном можда један пут био, два пута дошао у касарну, а све време сам био на граници у реону Поношевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код Вас је ли долазио?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, никад, кажем никад нисам био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ова шифра «јаблан», то нам нисте рекли је ли била шифра «јаблан»?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: «Јаблан», па то је вероватно из везе, шифра за одржавање везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли била?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, «јаблан» то је прва шифра коју смо кристали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли у полицији, зато Вас питам.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каже то је било у почетку шифра је била «јаблан», а касније «шакал», то сте Ви рекли у полицији?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па добро ја кажем ту што сам рекао, поновићу сада шифра «шакал» је постојала, али тачно време не знам када је, значи шифра «шакал» као значи знак за распознавање је постојала у неко време, између осталих шифара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте били некад у прилици да упишете у ратни дневник када сте почели да га водите, неке информације о томе да сте чули за неке догађаје на цивилима на терену?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада то нисте ни чули?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, па ја нисам ни чуо, ако мислите за конкретно овај догађај, ја нисам чуо за тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам уопште?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада били у прилици да издате затадак некоме да иде на проверу да ли у неком оружју има, у селу има оружја?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ових снага ОВК?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали тако, јесте Ви давали те задатке?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, то је био мени задатак, између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте давали такве задатке?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којима, овима самосталним или обичним четама или коме?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Пешадијска чета или прва или друга чета, односно трећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте то самоиницијативно давали или сте такав задатак претходно добијали на тим састанцима?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, за било шта задаци су добијани на састанку код значи команданта или начелника штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како сте добијали извештај?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Како мислите извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па извештај о томе да ли је акција извршена, одмах са лица места или?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па добијао сам извештај од командира чете који је учествовао у томе, односно или његовог заменика рецимо, значи то су углавном усмени извештаји у смислу да се то дешавало тако да дођу значи у команду и реферишу о чему, о томе шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам реферисали са лица места путем моторола или тих РУП-ова, како се зову?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да вам кажем једну ствар, РУП-ове смо користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не РУП-ове него тих средстава везе, заборавите РУП-ове, значи да ли су вам са терена реферисали?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Са радио уређајем РУП да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току када је завршена акција, или у току акције и тако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па обично то у почетку и на крају, евентуално мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да видим да ли имам још нешто да Вас питам. А видите овде кажете Ви сами да је једном приликом по наређењу из команде 125. бригаде тражено да се јаве добровољци који ће да иду на Кошаре, па је тада у ратни дневник уписан списак свих поименично добровољаца?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то Ви писали, евиденција упућених добровољаца поименично наведена у ратном дневнику, па су они упали у заседу, један је погинуо и тако даље?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате те акције на Кошаре?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Акције се сећам, али то није тако било. У једном моменту јесте дошло наређење да скупимо значи одређени број добровољаца, не само из моје јединице него и из другог, али то није било код мене у командном месту, него то се дешавало у команди Војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас због ових добровољаца који су поименично наведени у ратном дневнику, то. То сте Ви рекли, то Вас питам, значи читам Вам оно што сте Ви рекли?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ево ја ћу сада, значи није спорно да је то било да се десио тај догађај са тим добровољцима за Кошаре, то није спорно, али се одвијало то на месту команде Војног одсека Пећ, значи у команди се то дешавало, ту су долазили и добровољци из других јединица, и ту је било сабирно место, шта је моје био битно, да они који се јаве тамо да ја знам који су значи из моје јединице, то је мени било битно ради евиденције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте Ви такве људе из Ваше јединице уписивали у ратни дневник?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: А зашто би уписивао у ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него где?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: У своју бележницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У своју бележницу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Би уписао, а додуше ја мислим да тада и нисам још имао ратни дневник, не сећам се, мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што Вас онда спомињу неки људи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињу Вас неки људи, сведок овај заштићени Вас помиње, спомиње да сте се поздрављали са Мртвим, да сте се грлили, љубили, улазили, он је долазио код Вас, разговарали и тако? Што баш Вас?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па не знам зашто баш мене, али то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не овог из 125.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не овог на пример 125. одреда, зашто баш Вас?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ја мислим да је то прича измишљена и да тај сведок лаже да сам се ја грлио са Минићем и са њим, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не са њим, само са Минићем.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Никад са ја грлили, ни поздрављао ни не знам кажем да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам да ли сте видели људе у војним униформама, маскирним, да возе нека добра кола са војним таблицама које свакако нису припадала војсци?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: На кога мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања. Па неки људи ту по граду.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: По граду, нисам ја то обраћао пажњу, било је, то је нон стоп, то је препуно било тих што Ви кажете тих догађања значи возње и шта ја знам и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих догађања сад?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па мислим то возње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те возње?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па да, возња у војним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у добрим колима? На пример БМВ и тако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, не сећам се тога конкретно не. Али да је било, нормално да су људи били у војним униформама, било је разних јединица ту, град је то, али ја не, нисам обраћао пажњу на то, ето мој одговор је да нисам обраћао пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо још да видим 15-16 минута за остале браниоце, да видимо чланови већа? Не. Господин Радивојевић јесте Ви први? Не, нисте.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Имам два питања, је ли била општа мобилизација 24.03.1999. године?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Јесу ли сви резервни војници, односно који су се водили код Војног одсека морали јављати у војску?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, требали су се јавити у одређеном времену.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је то. Треће питање, која је врста мотороле коју сте били задужили, је ли моторола или је радио уређај обични овај?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Моје формацијско.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Знам за РУП.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: А шта сам задужио напољу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је нека врста мотороле, али не знам која.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не знате тип?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не сећам се.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Вјероватно задње питање, били сте од почетка маја до 22. маја ако се добро сећам, на раскрсници према Гораждевцу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли постоји могућност да сте тада видели Кастратовића и да сте му рекли да оде у Гораждевац?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Постоји могућност да сам га видео, али како мислите да сам му рекао да иде у Гораждевац?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Тога се не сећам, али постоји могућност да сам га видео.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А да Вас питам, знате ли шта је 13, 14. и 15. у Гораждевцу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Сеоска слава.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли због тога постоји могућност да сте му рекли?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Постоји.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала вам. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како постоји могућност, чекајте да Вас питам, не, не Вас, него оптуженог. Шта је био тај Кастратовић, је ли он био, је ли Вама мислим у некој чети?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Он је био у саставу Прве чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био код Вас у Првој чети?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам рекао да постоји могућност, јер мени је командир био ту на самом том раскршћу где се иде за то село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда постоји могућност да сте му Ви рекли да иде на славу?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да сам га видео, сад шта сам му рекао ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Могу да се исправим председнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите исправљајте се.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Питао сам због, да ли постоји могућност да пошто су они контролисали то село, да га је послао да провери стање страже у селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то питали, али питање Вам је евидентирано као исправка. Добро. Хвала вам.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је било питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим, Борислав Борковић ако има времена. Нема питања. Онда ја без везе овако прозивам, хоће неко од бранилаца? Је ли има питања? Нема нико.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када дође до сазнања да је извршено било које кривично дело или неки акт који нарушава војну дисциплину у смислу овога што сте малочас рекли, неадекватног понашања припадника Територијалног ореда и тако даље, чији је задатак да то истражује евентуално процесуира и тако даље и тако даље?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па то је војна полиција за то задужена.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли постојала војна полиција Пећ?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли постојали органи безбедности у Пећи војни?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли ви имали контролу над њима, јесте ви били њима надређени или било шта друго?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја њима нисам био надређен јер су они на већем положају од мене.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тачније на ком нивоу су они били?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Они су на нивоу команда били рецимо помоћника команданта за.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Толико само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од бранилаца? Не. Пуномоћници.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Он је говорио нешто почетком рата да је настала нека, неко бомбардовање на Капешницу како је рекао насеље у Пећи, да ли.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да чујемо питање, само ви наставите. Господине Петронијевићу, пустите да чујем питање.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Или је рекао да је била ватра нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: У Капешницу, ко је то проузроковао ту ватру тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је о неком догађају на почетку рата, а што је то важно сад за ово?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Па важно је јер он рече да је тамо била велика пуцњава, а каже да је у том насељу било 99% Албанаца, ко је сад проузроковао ту ватру и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте то да питате, дајте на ово конкретно. Причао је заиста о том догађају, причао да су тамо били послати.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро оставимо то онда, у вези са селом Ћушка да ли он зна где се налази село Ћушка?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Знам.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Хоћете да нам опишите то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, локацијски колико је километара и то?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: А шта да опишем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то колико је километара, где је село, какво је?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па има три километра, четири од Пећи то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу према?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има становника? Чекајте да нам објасни колико има становника, можда зна колико има људства, колико има кућа?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам, није то мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли груписани сви на једном месту или има више насеља?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам колико има становника, отприлике мислим да је раштркано село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има насеља?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Насеља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тих насеља, делова села?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ако се сећам добро мислим да има два, али то једно с једне стране, друго с друге стране пута, не знам сад да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па јесте ишли ви тамо некад? Извините. Јесте ли ишли ви некад у Ћушку?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Пре бомбардовања, после бомбардовања, током бомбардовања?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Током бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на 14.мај кад, пре или после?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Можда у априлу месецу, почетком априла ја мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била нека акција у априлу?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Била је симулирана акција, у виду претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наложио ту акцију?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Исто командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај, команда, онај Антић каже вама.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Команда Војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ко, Гојковић?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је рецимо Антић Гојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антић и Гојковић кажу вама и ви коме издате наредбу да иде?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: С тим да морам да се оградим нисам сигуран ја да су и они добили јер и они исто могу добију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није важно, питамо за вас.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Извршили смо претрес ту, полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која вам је чета ишла?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је чета ваша ишла тамо?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Мислим да су део од Прве и део од Друге чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људства сте послали?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па то је можда било можда педесетак људи тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли ви?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја сам био у фази кад се то завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају акције?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам јавили да је готова акција па сте ви дошли или су јавили да је при крају?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, ја сам сам дошао пошто сам претпоставио да ту није било никаквих проблема, знам да су узели неко оружје је било и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли нашли неко оружје?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, било је оружја око тридесетак је било сигурно што пушака, што карабина, ловачко наоружање, пушака ових класичних и ја мислим пиштоља да је било нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Извините молим вас.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро. Да ли зна да ли је било неких акција у том селу?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ево ја сам сад рекао.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Мислим акција од ОВК или неких напада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке борбе?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, конкретно не ту.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли је он добро познавао Минића?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: И откуд зна за његов надимак «Мртви»?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Одакле знам? Све новине пишу о томе који му је надимак.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, јесу ли они имали неку сарадњу са МУП-ом, односно СУП-ом у Пећи?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ко?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ви као војска?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па јесмо, нормално да јесмо.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Можели да нам опише ту сарадњу, да нам каже каква је била та сарадња, јесу ли они негде заједнички деловали или не?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па добро ја сам то већ рекао, мислим не знам шта да кажем ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било заједно?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Кажем било је то, те рецимо акција која није одржана, то је у смислу борбена акција, а у смислу рецимо тог претреса који нису борбене акције то су нормалне акције, значи то је та сарадња је постојала у смислу заједно са командиром, значи не са начелником овог што се помиње него једноставно команда има сарадњу са одређеним органом из полиције командир чете који је и тај територијалне чете полиције и он то ангажује, то није ПП, то је обична полиција.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Он каже да он није водио дневник него је имао своју бележницу, хоће ли да нам каже где се налази та његова бележница је ли он предао неком ту бележницу?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Та бележница не знам, не сећам се где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Овде у овом дневнику под даном 14.05. каже «настављено са редовним активностима, тежиште је било на претресу села Ћушка, Пављани и Захаћ, с обзиром да смо наишли на отпор оружане терористичке групе», да ли је то тачно или не? Да ли он зна нешто у вези са тим?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам ја то, то није, није то моје и ја с тим немам никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро али вам предочава.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми то имамо у списима, ми смо то добили знате? Ми смо тражили то од војне команде следећи вашу одбрану да сте све уписивали у ратни дневник добили смо тај ратни дневник и сада вам мало пре смо показали и сада чита пуномоћник шта пише за 14.мај.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Добро, ја кажем да ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо, чули смо да ви то нисте водили, него је ли вама познато ово што је уписано као догађај знате? То је уписано у ратни дневник.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Као догађај сам чуо кад сам ухапшен за тај догађај. Ја нисам чуо за то, нити сам на било који начин учествовао за тај 14.мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ово што је уписано у ратни дневник?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не знам ја, то нисам ја уписо.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А знате ли онда ко је написао тај ратни дневник?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Е то ја не знам, то ја не знам.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ви би требали по формацији тамо би требали да знате бар то.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја то не знам, а друга ствар ја сам реко да сам иначе тај дневник добио крајем маја, мислим не тај него неки дневник, ја сад не знам који је веродостојан дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А не знате који је био тај претходник ваш који је писао тај дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ја кажем да дневник сам добио, један дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он, зна за себе.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја кажем да то није тај дневник, ја сам дневник добио један крајем маја али то није тај дневник, мислим није то што ту пише.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, хвала председнице, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да вас питам је ли било то за оружје кад се ишло у ту акцију у Ћушку јесте ви то добили неку посебну информацију да тамо има оружја? Питам за април месец или је то било у оквиру неких редовних активности па се вршила провера у селима?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ја бих то назвао редовне активности јер није само ту било, то се дешавало у читавом том реону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите још неког села у априлу месецу у коме сте вршили проверу за оружје и где сте ви лично отишли на почетак или на крај акције?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па рецимо сећам се у априлу, у априлу је, не могу сад да се сетим, морам да. Говорите за април и за мај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За април пошто се ви сећате априла да сте ишли тамо.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Што се тиче тога јесте, то били смо значи то у том реону Захаћи извршен је претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто априла?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па једанпут, значи једанпут смо били, извршили смо претрес, нашли смо шта смо нашли и ту се сва наша акција завршила. Затим имали смо наређење рецимо да извршимо претрес у реону

села Накло и то смо исто ту акцију смо извели значи по наређењу, значи то је било нешто сасвим мањег интензитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, да ли знате ко је Цветковић Звонимир?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветковић Звонимир?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Оптуженик, овде оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате од раније?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он можда 14.априла или ког већ априла у селу Ћушка, да ли се сећате, не знате?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па не знам госпођо судија, ја не знам у вези тог догађаја ништа и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али били сте тамо у априлу, како не знате? У априлу месецу не знам ког датума?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Он да ли је био у априлу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви да ли сте били у априлу, кажете јесте, ја вас питам је ли био можда ту и Цветковић Звонимир?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не знам, не верујем да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причам о априлу, не овом 14.мају.

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Строго су били припадници значи састава и делова Прве и делова Друге чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ваши били из Прве и Друге чете?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог није било са стране?

ОПТ.ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па са стране је био део војне полиције је био и из полиције не знам да ли је била једна патрола или две, не сећам се тачно, значи то говоримо за април али не знам тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За април, добро. Завршавамо због тога, вратите се на место, што сада поподне креће друго суђење. Молим вас ко сутра има питања, можда има али ми овог тренутка имамо четири минута да изађемо из суднице. То је то, у 14,15.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сад то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тужиоче да негодујете, али има друго суђење почиње у 14,30 поподне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није ово воз, па нема возни ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам касно погледала на сат, признајем то је моја грешка, могли смо да завршимо и пре 15 минута или пре пола сата, а и оптужени се уморио вратите оптуженог на место, сутра ћемо наставити,

жао ми је у 14,11, дакле у 14,30 почиње друго суђење, сад у 14,11 завршавамо. Сутра имамо поподне.

Констатујем да је тужилац напустио сада претрес пре него што је председник већа објавила да је претрес за данас завршен и да ће се наставити сутра у 14,30 у истој овој судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од сутра до петка смо добили ову судницу поподне.

Довршено 14.15 часова.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА